

TYATIRAS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

 Ikväll ska vi nu... Just innan vi går in i den här betydelsefulla församlingstidsåldern... Jag – jag hoppas bara, att vår Herre utgjuter Sin Ande över oss just ... och välsignar oss igen. Och vi kan bara ta med höjdpunkterna nu, för i den stora tilldragelsen av att komma vidare ska vi vara här hela veckan lång. Och å, igår kväll hade vi det så härligt!

² Nåväl, nu precis innan vi läser Skriftställena, skulle vi bara kunna ändra ställning några ögonblick och stå upp för att be!

³ Vår nåderike himmelske Fader, vi kommer i Herrens Jesu alltillräckliga Namn, då vi vet, att en dag ska Du komma. Och vi försöker förbereda människornas hjärtan för att ta emot den här mäktiga uppenbarelsen, att Du är Guds levande Son. Inte död utan levande för evigt, och lever i Din Församling som Vittne om Pingsten, om den där härliga tiden, då förfriskningens tid skulle komma ifrån Herrens Närhet. Vi är så glada för att få njuta de tiderna här framme efter nittonhundra år.

⁴ Och, Fader, vi böjer ödmjukt våra huvuden i respekt för dessa stora män fram genom tidsåldrarna, dessa stjärnor, som Du höll i Din hand, vilka Du sa var ”församlingstidsåldrarnas änglar”, predikanterna. Så vi tackar vi Dig för den store helige Paulus i Efesus. Så vi tackar Dig för Irenaeus, å, Herre, Irenaeus Din store tjänare, och för den helige Martin. Och ikväll för den helige Columba. Herre, så vi tackar Dig för de här männen! Mitt i den mörka Rom-ismen, då hedendomen kom in i församlingen, stod de tappert för Pingstens Budskap och välsignelse, tungotalet och – och stora tecken och under, de sjukas helande och de dödas återuppväckande.

⁵ Många av dem, Herre, slets i stycken och blev dödade och gavs som mat åt lejon. Stora ting ägde rum. Jordan har badats i de rättfärdigas blod. Och, Fader, deras blod ropar idag mot den där onda, trolösa församlingen. Och Du sa en dag, då Du tömde... ”Ängeln tömde sin skål över den, och varenda martyrs blod fanns i den.”

⁶ Herre, hjälp oss att få... Att vara redo att stå nu, för tiden närmar sig. Då vi ser detta två-hornade djur uppstå ur jorden, inte ur människoskarornas vimmel: ”Med horn liksom ett lamms, men det talade liksom en drake.” Vi tror, att den stunden är nära förestående nu, Fader, då de här församlingarna går i förbund med varandra, och ”Skapar en bild av vilddjuret.” Och det kommer att bli fruktansvärt för den gruppen, Herre, som inte kommer att gå med. Själva bojkotten kommer att komma, men i den stunden lovade Du att hämta Din Församling. Hjälp oss, Herre!

7 Innan en enda vattendroppe föll, var Noa i arken. Innan elden kunde träffa Sodom, var Lot borta. Fader, vi tror, att innan de atomiska krafterna någonsin spränger den här jorden i bitar, kommer Församlingen att vara borta. Vi är så glada, Herre. Och vi vet, att bomberna hänger i hangarerna ikväll.

8 Och vi kan titta mot Himmelen och se Människosonen resa Sig från Sin Tron för att starta mot jorden för Bortryckelsen av Hans Församling, och vet att Hans kära fötter inte kommer att snudda vid den här syndiga jorden den gången. För liksom Rebecka red på kamelen och hoppade av kamelen precis på Abrahams egendom, hon mötte sin brud ute på fältet. Å, Gud, och Församlingen ska möta vår Brud i luften: ”Ty vi, som är levande och finns kvar ska inte förekomma eller hindra dem, som är avsomnade. Guds basun ska ljuda, de i Kristus döda ska uppstå först, och vi ska tas upp tillsammans med dem för att möta Herren (på fältet) i luften och för evigt vara hos Honom.”

9 Å, hjälp oss ikväll, Herre! Ge oss Din Andes ljuvlighet, och ta bort all bitterhet och likgiltighet ifrån oss, och må vi vara så sammansmälta med Den Helige Ande! Låt Guds Ängel regera ikväll!

10 Herre, jag vet inte, vad jag ska säga till de här människorna. Nu har jag historien osv. nedskrivet, om det Du gjorde, men det krävs, att Du tolkar framtiden, så jag ber, att Du ska bevilja oss det genom Jesu Kristi Namn. Amen.

11 Låt oss nu slå upp Uppenbarelseboken! Och vi är ikväll vid församlingstidsåldern. . . Den fjärde församlingstidsåldern, Tyatira, en betydelsefull församlingstidsålder, som är känd som den Mörka Medeltiden. Den här församlingstidsåldern börjar år 606 och slutade så år 1520. Jag. . . Det var allt jag kunde göra, plocka ut det. Många forskare anser – anser, att den helige Patrick är stjärnan eller. . . Varje. . .

12 *Sju stjärnor* var de Sju Församlingstidsåldrarnas ”sju änglar”. Vi vet imorgon kväll, utan tvivel, om Luther, och sedan Wesley. Vi vet inte, vem denna Laodiceas församlings stjärna kommer att vara. Det är. . . Vi är i den tidsåldern nu, har varit det sedan 1906, vid pingstväckelsens början. Men det kommer att uppstå en ängel, som ska tränga ut alla dogmerna, göra Församlingen redo till att resa Hem. Någon mästare nu, i – i. . . I Anden, som ska uppstå med tecken och under. Nu ber jag, att Gud ska hjälpa oss att få veta detta.

13 Då jag plockade ut det här och tittade igenom det, var den helige Patrick en stor man. Och då jag fick tag i en del av de gamla, antika manuskripten, var den helige Patrick inte katolik. Han protesterade mot den katolska kyrkan. Och under reformationstiden grävdes den där dogmen, de hade, upp och bevisade, att den helige Patrick protesterade mot den katolska kyrkan. Det där. . . Den helige Patrick var mera som

en organisationsmänniska, han hade sin egen skola. Först . . . Då han kidnappades på havsstranden, han och hans två små systrar, som han aldrig hörde av mera. De fördes bort, troligen till Rom, och såldes som slavar. Han blev också tagen och såld som slav och fick arbete som svinherde.

¹⁴ Han lärde upp hundar till att ta – ta hand om hans svin osv. Och de kom på olika grymtningar osv., som han gav till hundarna. Och det där blev till sist ett sätt att fly på bottnen av en båt, då hundarna täckte honom tills han kom ut på havet. Senare kom han till sin egen härliga hemort, Irland, och fann sin mor och far fortfarande vid liv. Och den helige Patrick var brorson till den helige Martin.

¹⁵ Denne var en av de största, som vi någonsin hade i raden av män sedan Jesus Kristus, det var den helige Martin. Hans församlingar var allesammans fyllda med Den Helige Ande, de talade alla i tungor, hade tecken och under och kraftgärningar, precis alla slags kraftgärningar ägde rum. Han bevarade Pingstron mitt i den där församlingstidsåldern, som höll på att gifta sig med katolicismen. Hedendomen och nikolaiterna gifte ihop sig och skapade en organisation. Och då man fick nikolaiterna . . . Så kallar vi dem, *Nicko* betyder "att besegra". "Besegra och omstörta lekmännen" och ta bort Den Helige Ande från församlingen och "bara prästen är helig, bara mannen". Förstår Ni? Och så lever de hur de än vill, antar jag, och bara så länge man bekänner det för prästen. Så de . . .

¹⁶ Vi fann igår kväll, att – att de satte upp dem, att Konstantin satte upp den förste biskopen, och la det . . . Gav dem de här byggnaderna, då vi gav Er tidpunkterna och allting, som Ni har antecknat. Och sedan hade de den stora solståndshögtiden där, vilken var den 21:a dagen i december, den kortaste dagen på året. Och de införde den här villoläran, att Han var "soldagen". Ser Ni, solens födelsedag, de flyttade Jesu Kristi födelse från april fram till den 25:e december.

¹⁷ 25:e december. Det var under de där fem dagarna, som romarna hade sina stora festligheter, cirkusen osv., och det var då de hade den här stora hedniska högtiden. Och de satte upp den här mannen som en gud i sig själv där uppe och klädde upp honom och allting. Och de hade sin gud precis hos sig. Och . . . Det var då postmillennialisterna kom till, just där, för de tyckte, att kyrkan var i Tusenårsriket redan där. För, ser Ni, de var rika, behövde ingenting, staten och kyrkan tillsammans. "Tusenårsriket pågår" är fortfarande en katolsk lära än idag. Förstår Ni? "Tusenårsriket pågår" nu, för vi vet ju, att det där är fel. Tusenårsriket: Kristi andra Tillkommelse kommer med Tusenårsriket. Det är riktigt.

Jorden suckar, ropar efter den där dagens
ljuvliga frigörelse,

Då vår Herre ska komma tillbaka till jorden igen.

¹⁸ Den här store helige här var nu Columba. Han var en stor gudsman.

¹⁹ Nu har jag hans historia liksom nerskriven här. Först, den fjärde församlingstidsåldern *Tyatira*, det betyder att vara "eftergiven, lös" eller "oklar". Förstår Ni? Det var bara en laglös tid från 606 till 1500.

²⁰ Stjärnan var Columba från Irland och Skottland, vilken var systerson till den helige Martin och levde omkring sextio år efter den helige Patrick, så hans verksamhet började omkring sextio år efter den helige Patrick. Hans . . .

²¹ Han accepterade faktiskt aldrig den romerska läran. Han var en stor trons man. Han förkastade den romerska undervisningen, for aldrig till Rom och förkastade det helt och hållet. Det är, jag kunde inte se, var de någonsin kanoniserade honom. Liksom de gjorde med den helige Martin och dem, kanoniserade de inte honom och Irenaeus, för de var fortfarande i den där Församlingen, som hade Pingstens tecken och under, men de trodde. Han antog aldrig den romerska läran, deras läror. Han tog Bibeln som lära efter sin gudfruktiga mor, den helige Martins syster, och antog aldrig de romerska lärorna vid något tillfälle. Han lärde, att tecknen i Markus 16 borde åtfölja varenda troende. Amen! Jag. . . Det är den sortens man, jag tycker om. Som tror. Jajamensan.

²² Han – han hörde Guds hörbara Röst kalla. Det är ännu ett gott tecken för honom, ser Ni. Sedan kunde ingenting stoppa honom efter det, han var väck, hmm, hmm, han var på vägen, då han hörde Guds hörbara Röst.

²³ En kraftgärning. . . Jag har åtskilliga nerskrivna här, men om vi bara tar den här enda. En kraftgärning var, att då han hade farit till en viss stad, som Herren hade sänt honom till, och staden ville inte ta emot honom, så de gick dit ut och försökte. . . Tog musikanterna osv. och stängde portarna och musikerna försökte överrösta honom med att spela. Och han började predika, och det överröstade musikerna, och portarna öppnades, han fortsatte in, predikade i alla fall. Han fick hela skaran omvänd.

²⁴ Här är en annan liten en, som jag skulle tycka om att bara liksom tala om. Han gick in i en stad. De hade sina städer omgivna av murar på den tiden, naturligtvis. Så han gick in i staden, och de körde ut honom. Han gick iväg, och hövdingens pojke blev våldsamt sjuk, och de sände bud nedför vägen efter den gode helige. Han kom tillbaka och la sig över den döende pojken, och han kom till liv igen.

²⁵ Hans församling var fylld med Den Helige Ande, han nöjde sig inte med mindre, för varenda medlem i hans församling

måste vara fylld med Den Helige Ande. Och han protesterade mot och högeligen hatade Roms prästerskap. Jag tror, att han var tidsålderns stjärna. Vad gjorde han? Med tungotal, dopet i Herrens Jesu Namn, tillämpade han just de saker, som de började med. Om Gud är obegränsad, och det var på det viset Han satte upp Sin Församling i begynnelsen, måste den förbli densamma, och det har den den varit (fastän i minoritet) hela vägen fram, nästan utträngd *här*, kommer tillbaka igen genom Luther.

²⁶ Nu vill vi sätta igång, nu, och se efter, om vi kan börja med att avverka en del av de här verserna nu, på . . . Vi ska börja med den 18:e versen.

. . . till Tyatiras församlings ängel, skriv! . . .

²⁷ La Ni märke till de här – de här adresserna? De här budskapen är adresserade till ängeln, eller den predikant, som bar den församlingstidsålderns Ljus. Förstår Ni? Igår kväll fick vi nu reda på, i avslutningen på den här andra församlingstidsåldern, Pergamus, att församlingens ängel (i den här församlingstidsålderns seger) skulle få en sten. Och i den här stenen . . .

²⁸ Nu har vi tagit den där ”stenen” och symboliserat den, den betyder en ”klippa”. Vad är det? Ängeln skulle vara en, som liksom Petrus kallades för ”klippa”.

²⁹ Ta reda på, att Ditt namn har betydelse för Ditt liv! Nu kan jag inte gå in alltför mycket på det där, för djävulen har en falsk numerologi. Det vet vi. Det börjar få folk *att känna* osv., så där, vilket leder till spiritism. Och spiritism är av djävulen. Det vet vi. Och så är det, man måste se upp. Liksom de . . .

³⁰ Orsaken till, att de kallade Jesus för ”Beelsebub”, en ”djävul”, var, ser Ni, att Han kunde förnimma deras sinnens tankar. Men, ser Ni, Han var Guds Ord. Och Hebreerbrevet 4 säger: ”Guds Ord, skarpare än ett tveeggat svärd, förnimmer till och med hjärtats, sinnets, tankar och uppsåt.” Förstår Ni? Så Han var Ordet, Han är det levande Ordet, och det levande Ordet kommer in i oss, och då får Det samma effekt på oss. Samma, ser Ni, för Det är samma Ord. Ser Ni, det är samma sak ibland oss. Och det är vägen. Och ibland talar de här, som inte är i samma klass, i tungor, och en annan uttyder det. Vad är det? Ordet, som blir kött igen ibland oss.

³¹ Och så lägger vi då märke till, att den här ängeln skulle få . . . Församlingstidsålderns ängel, som fick ”stenen”. Det var en *vit* sten, det betyder inte hans egen rättfärdighet, utan ”Guds egen rättfärdighet”.

³² Och i den här stenen var det ”ett namn”, ett namn som ingen kände till utom den, som fick det, själv. Han visste det, men ingen annan kunde få veta det än han. Så då man hör de här männen smickra en och tala om sina, de är ”Johannes”, de är ”Paulus”,

de är "Maria", de är "*det här*", "*det där*" eller det "*andra*". Tro inte på det, för om det vore så, skulle han aldrig säga någonting om det. Förstår Ni? Det är riktigt. Han måste hålla det för sig själv. Han visste. Ingen annan visste det utom han själv, men han visste det, för varenda fullkomlig övervinnare får ett nytt namn på det – det – det där sättet.

³³ La Ni märke till, att Abraham kallades Abram, men då Gud började använda honom, ändrade Han hans namn till "Abraham"? S-a-r-a-i var Sarai, men då Gud skulle använda henne, ändrade Han hennes namn till S-a-r-a: *Sara*, "furstinna". Vet Ni, att Jakob . . .? *Jakob* var "utmanövrerare". *Esau* betyder "röd", hårig och röd, rödhårig och röd helt och hållet, är Esau. Och Jakob var nu "undanträngare". Och *undanträngaren* är en "bedragare". Sa inte Esau: "Är inte hans namn *Jakob*, 'undanträngare'?" Men då han brottades med Herren hela natten lång och segrade och blev välsignad, ändrade Gud hans namn Jakob till *Israel*, "en furste hos Gud". Paulus kallades *Saulus* tills han mötte Den Helige Ande i form av ett Ljus, som lyste ner på honom, hans namn ändrades från Saulus till "Paulus". Simon, då han mötte Jesus, ändrade Han hans namn till "Petrus". Det där . . .

³⁴ Och då Jesus övervann, ändrades Hans Namn. Och Han skulle uppenbara det Namnet: "Den som skulle vara hos Honom, övervinna liksom Han har gjort, han fick ett nytt namn. Och jag ska uppenbara mitt nya Namn för honom." Förstår Ni? Och varenda övervinnare, jag menar ibland sådant som det där, de där ledarna osv. Alla Israels barn fick nu inte sina namn ändrade, naturligtvis. Det är riktigt. Men de där höga ledarna, då de övervann, hade de fått ett nytt namn. Ser Ni, hur det passar ihop? Helt fullkomligt.

³⁵ Och nu finner vi, att han också fick "fördolt manna". Det fördolda mannat symboliseras nu av skådebröden. Skådebröden var till för endast för prästerna. Det är riktigt. Skådebrödet var bara för prästen. Och de . . . Det var någonting speciellt, som var gjort för prästen, dvs. ledarna. Och den här mannen övervann. Hela församlingen fick manna, men han fick ett *fördolt* (speciellt) *manna*, eller en "*speciell uppenbarelse*", å, om vem Jesus var, och hur det var med Honom, allting om Honom. Ser Ni, han fick den där uppenbarelsen, om han hade övervunnit, till ängeln. "Håll fast, för den som . . ." Han hade övervunnit. Adresserat till församlingens *ängel*. Förstår Ni?

³⁶ Nu finner vi så ikväll, då vi börjar:

. . . *till Tyatiras församlings ängel, skriv!* "*De här sakerna säger Guds Son, som har . . . ögon såsom eldslågor och hans fötter . . . lika fin mässing.*"

³⁷ Då vi nu ser Honom i den första, Efesus tidsålder, eller i den första början av Uppenbarels eboken, såg vi Honom i Hans sjufalt

förhärligade personlighet. ”Hår . . .” Vi finner, att Johannes fann Honom där borta på Herrens dag.

³⁸ Då Han kommer nu, är Han Präst. Då Han var här på jorden, var Han Profet, Guds Profet. Nu tog Han Sitt eget Blod och gick inför Fadern, vilket gör Honom till Präst. Då Han kommer tillbaka, kommer Han att vara Kung. Profet, Präst och Kung. Han var Guds Profet, Han var en Örn. Han var Guds Präst, Han var ett Lamm. Då Han kommer tillbaka, kommer Han att vara Lejonet, Kungen (av Juda stam), för att regera.

³⁹ Men emellan Hans prästerliga verksamhet, då helgedomen lämnas, då finner vi Honom stå där. Och Johannes sa, att han var i Anden på ”Herrens dag”. Inte den sjunde dagen, inte söndagen, det där är alldeles missuppfattat. Vi fick reda på det, sökte det igenom Skriften, det var Herrens dag. Det här är människans dag. Herrens tillkommelse kommer att vara Hans dag.

⁴⁰ Och vi finner Honom på Herrens dag. Och då han såg Herren, hade Han ett ”snö vitt hår” på Sig. Och vi vet, att det representerar en domare.

⁴¹ En annan sak, Han var inte Präst då, för Prästen var omgjordad runt midjan, det betyder *tjänst*. Men Han var omgjordad runt bröstet, *här* uppe, vilket betydde, att Han var *Domare*. Amen! Och vi såg Honom gå omkring mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna.

⁴² Och nu gick vi tillbaka till den ”Gamle av Dagar”, som var *vit* vid den Vita Tronens Dom, då Daniel såg Honom: ”Kom till den Gamle av Dagar, vars hår var så vitt som snö.”

⁴³ ”Vitt”, nu. Med de gamla engelska domarna fram genom åren brukade det vara så, att då de gick in i domarsätet, satte de på sig en stor, vit peruk, en snövit peruk, för att de var domare. Och Johannes såg Honom på Herrens dag, då Han var Domare. Amen!

⁴⁴ Nu finner vi, att ”Han hade ögon såsom eldslågor”. De där ögonen då, såsom eldslågor. . . En gång var de där ögonen fördunklade av mänskliga tårar. De kunde stå och gråta över en man, som höll på att dö, och visste, att inom de nästa fem minuterna skulle han komma att leva igen, men bara av mänsklig sympati. Men bakom det där fanns sådan kraft, att Han kunde se rakt igenom en människas liv och berätta för henne, vem hon var och allting om det. För det kom nu i den här återspegligen som eld. Ögonen kan fara fram och tillbaka genom jorden och se allting, som pågår. Var ska Du stå på Domens Dag? Dina synder kommer att vara nakna inför Honom.

⁴⁵ Och man lägger märke till, att Han hade: ”Ut ur Hans mun, ett – ett skarpt tveeggat svärd”, vilket vi fann vara *Ordet*.

⁴⁶ Vi såg, att Hans fötter var ”fin mässing” osv., vilket betydde ”Hans grundval”. Han trampade Gud Allsmäktigs

vredes vinpress och trampade ner och tog på Sig synden och vadade ut och behagade Gud. Det är riktigt. Och Hans grundval är vår grundval:

På Kristus, den fasta Klippan står jag, (sa
Eddie Perronet)

Alla andra grundvalar är sjunkande sand. (Det
är riktigt.)

⁴⁷ Nu finner vi här, att varje gång Han möter en församlingstidsålder, så tilltalar Han honom med ett av Hans Gudomlighetsnamn. Nu finner vi där bak, att den första av alla uppenbarelserna är Jesu Kristi Gudomlighet (den suveräna Gudomligheten): "Jag är Han som var, som är och ska komma. Jag är den förste och den siste, Gud Allsmäktig." Den första uppenbarelsen, ser Ni. Johannes vände sig om för att se efter, vad som talade till honom. För det första tilltalade Han honom. . .

⁴⁸ Vilken kung som helst, då han blir tilltalad, han – han – han talar om, vem han är, vem som helst. "Jag är *Den-och-den* då jag talar med Dig, Du känner inte mig. Jag är William Branham, jag är *John Doe*," vem det nu än är.

⁴⁹ Han sa: "Jag är den förste och den siste, den som var levande och har dött och är levande i evighet." Oj, oj! Gudomligheten. Här ser vi Honom i Hans förhårligade tillståndsjufaldiga personlighet. I varje församlings tidsålder närmar Han Sig – närmar Han Sig dem i en annan av de här gudomligheterna, ett annat av de där förhårligade tillstånden.

⁵⁰ Ikväll nu, kommer Han med en lågande eld. Han tittar ner i Laodicea . . . Rättare sagt i Tyatira. Det här är den tidsåldern, då församlingen blir gift med katolicismen och hedendomen, rättare sagt, nikolaitismen och hedendomen gifte ihop sig och formade och födde den första kyrkan, organiserade kyrkan.

⁵¹ Och och Gud sa, att nikolaiternas *gärningar*, (vilket var i Efesierna), borta i Pergamus lilla församling blev en "lära", och sa, att det var "en Balaams lära". Och Balaam var den, som lärde Israel att gå dit bort och bedriva otukt, rättare sagt, de bedrev otukt med Moab (som var en ljum församlingsmedlem, eller den vanliga församlingen, den stora organisationen. Och vi finner, att Gud sa, att den där nikolaitiska läran, vilken var . . . tog . . . Satte upp all kraften i en församling och satte den åt sidan och gjorde den till en organisation, Han sa: "Ni hatar den, och jag hatar den också." Han bara fortsätter att säga: "Hatar den! Hatar den! Hatar den!" Och den har kommit i full fart *här*. Ser Ni, hur Församlingen trängdes ut, ända fram *hit*, till bara någonting pyttelitet, och det är den församlingen vi håller på med nu.

⁵² På den här tiden nu, då den här uppenbarelsen kom eller var till den här församlingen, var en tid, då Rom på sin orts stora stenar hade byggt med hö och strå. Men Han säger till den här församlingen, att: "Han förblir ännu de lågande eldar, som ser

fram genom tiden, och Hans grundval är inte hö, stubb, utan är av solid mässing, som har prövats i den brinnande ugnen.” Grundvalen är säker. Jag älskar det där. Vi vet, var vi står.

53 All right:

Jag känner till dina gärningar och din kärlek och din tjänst och tro och ditt tålmod och dina gärningar, och att de sista – sista är fler än de första.

54 All right, församlingen ser ut att ha blivit nästan fullständigt avhuggen, bara en liten rest, och de hade kommit bort ifrån de stora andliga mötena och förlitade sig liksom på gärningar. Gud vill inte, att vi ska förlita oss på gärningar.

55 Det där är ett tecken på organism. ”Vi tar med oss litet ved till fröken Jones. Och vi ska ta med oss litet kläder till *Den-och-den*, deras barn.” Och det där är all right. Men lita inte på det där, gör inte det! Broder, det där – det där – det där är goda gärningar. En god, anständig medborgare kommer att göra det där. Men vad som krävs för att vara en kristen är en upplevelse av pånyttfödelse, Den Helige Andes dop. All right.

56 De reducerades bort, hade tillgripit gärningar istället för kärlek och tro, det blev så mer och mer hela tiden det pågick.

57 All right:

Jag känner till dina gärningar, . . . jag känner till din tro, jag känner till ditt tålmod osv. . . .

58 Men nu ska vi ta den 20:e versen, lyssna till det här!

Trots detta har jag några saker emot dig, för du tillåter den där kvinnan Jesabel, som kallar sig för profetissa, att undervisa och . . . förföra mina tjänare och bedriva otukter och att äta saker, som har offrats åt avgudar.

59 ”Kvinna”, nu. Vad fann vi, att *kvinna* representerade igår kväll? ”Församlingen”. Nu finner vi nu här, att de kallades för ”nikolaiter”, ”Balaams lära”, och nu har det blivit till en ”Jesabel”.

60 ”Jesabel”, nu. Om Ni vill lägga märke till det, så är det här en betydelsefull historia. Om Ni nu vill skriva ner det, så börja i Första Konungaboken, omkring det. . . Första Konungaboken, omkring 16. Jesabel var inte en Abrahams dotter. Det var inte den här gruppen här borta heller, det hedniska Rom. Nikolaiterna var en kall, formell skara kristna, som hade skiljt sig ifrån de verkliga kristna, ”eftersom de till synes inte hade tron”. Och de ville göra församlingen lik en förening, det samma som de har idag, liksom en förening, ingen Ande i den alls. ”Undrens tid är förbi. Allt det där var för en annan tidsålder. Vi har ett broderskap.” En bra Frimurare, Odd Fellow eller vad som helst liknande åstadkommer det där. Och det är all right, men det kommer aldrig att ersätta en pånyttfödelse i Jesus Kristus, frälsning för själen, den här Sanningen.

61 All right, den här Jesabel. Nu var hon ju dotter till Abraham, det är sant, en avgudadyrkarens prinsessa. På den tiden, då den kungliga familjen, hennes kungliga familj, ansågs vara grymt, vilt lojala mot Baalerna. Hennes far var präst åt avguden A-s-t-a-r-t-e (Jag vet inte, hur man uttalar det, jag plockade bara fram det ur historien). Ahab använde sin strategi liksom Konstantin. Den här mäktiga nationen låg tätt intill Israel, så därför . . .

62 Vad gjorde Konstantin igår kväll? Han var inte omvänd. Han var politiker. Vad försökte han göra? Han tog de kristna, då de sa till honom, att de skulle be . . . (Och där, kom nu ihåg det, . . . Vi talar nu om nikolaiterna.) Och han sa, att om de ville be, och han skulle vinna det här fältslaget, då skulle han – skulle han bli en kristen. Han fick en dröm. Målade sina sköldar vita den natten, med kors. Där föddes Knights of Columbus, just vid den tiden. Det är nu där de utgår ifrån. Men han gjorde aldrig någonting liksom en kristen! På en av de nikolaitiska kyrkorna, som kallades St. Sophia, satte han ett kors. Som jag sa igår kväll, är det det enda han gjorde, som lät som att han var för församlingen, så långt jag någonsin kunde snappa upp ur någon av historiens sidor, och många andra forskare säger samma sak. Vi vet ingenting om hans omvändelse, nu. Men vad gick han in i? Det, som han ville göra, han hade sett det mesta av Rom nu.

63 Titta nu på det här, ge akt på hans strategi! Och ge akt på, hur Bibeln bekräftar det, Gud, hundratals och åter hundratals år innan det ägde rum! Och Konstantin använde samma strategi, sa Gud här, som Ahab använde.

64 Nu hade Konstantin sett, att en stor del av hans folk var de här nikolaiterna, kristna. En del av dem kallades för ”kättare”, det var pingstvännerna. De var ”kättare och frimicklar” och vad det nu var. Det var där Era verkliga tecken och under låg. Men den *naturliga* församlingen kom då vidare fram till organisationen. Vad gjorde han? Konstantin spelade en listig roll. Han går över dit och får tag i sina hedniska vänner och får tag i sina kristna vänner och förenar församlingarna, sätter upp en – ett . . . Införde hedendom i kristendomen. Kristendomen och hedendomen gifte sig i Pergamus församling.

65 Vad sa Han nu här om det här ikväll? Samma sak som Ahab gjorde. Ahab, för att stärka sitt rike gifte han sig med Jesabel, den här avgudadyrkerskan. För att stärka sitt rike, för att få mera styrka in i Israel.

66 Och det är det, som församlingarna försöker. Ser Ni, varför de försöker skapa en Bibel, få ut den nästa år '62? Så att det är en Bibel, som kan behaga judarna, den ska behaga katolikerna och behaga protestanterna. Å, broder! Jag har tidningsklippet. Jag har det inte med mig ikväll, men Ni hörde mig läsa det här om kvällen. Var så goda, ser Ni!

67 Å, de där sakerna för att försöka bli flera! De tar Guds heliga ting och skingrar dem hur som helst för att bli flera och få stora antal. Det var vad församlingen gjorde. De tog emot folk i sig genom handskakning och fick in avfallingar och allting annat, opånyttfödda människor. Men in i Kristi sanna Kropp, som inte är en organisation, utan den mystiska – mytiska Kristi Kropp, man kan bara komma in dit på ett enda sätt, och det är genom Den Helige Andes dop. Riktigt! Och samma tecken, som hände med de där apostlarna, händer med Församlingen. Det är exakt riktigt!

68 Nu behöver vi inte kompromissa och säga: ”Tja, vi ska gå och förena oss med Assemblies. Vi ska gå och förena oss med Oneness. Vi ska gå och förena oss med *det här* eller baptisterna eller metodisterna.” Låt oss förena oss med Kristus! Förbli fria från de här sakerna. För var och en av de där organisationerna är all right, men de – de får sina läror och sina saker, och man måste gå och se efter, om överintendenten vill låta en komma in i det där landet och ha ett möte. Om man inte undervisar precis exakt liksom de gör, kör de bort en, man kan inte få stanna kvar hos Bibeln. Gud kan inte göra det, Han hatar det. Vilken annan pånyttfödd kristen som helst skulle göra det också. Många av de där människorna där ute är absolut . . . Vill göra, vill tjäna, vill umgås. Men man kan inte göra det, de skulle sparka ut en. Nåväl, låt dem sparka ut Dig, fortsätt, få Den Helige Ande ändå! Det är exakt riktigt. Men, ser Ni, de – de vill ha den där – den där läran. De vill få en dit, där man har en massa pengar. Baptisterna hade en slogan ’44: ”En miljon flera ’44.” Vad fick de?

69 Precis som den store evangelisten Billy Graham sa, då han var i Louisville: ”Jag kommer in i en stad . . .” Han sa: ”Den helige Paulus går in i en stad. Han får en omvänd. Kommer han tillbaka nästa år, har han – har han trettio utav den där enda. Barnbarnsbarnsbarnsbarnsbarn från den där enda omvändelsen.” Han sa: ”Jag går in i en stad, kallar upp trettiotusen, jag går tillbaka nästa år och kan inte finna trettio.” Och vad han sa, han – han gjorde ett bra uttalande, men ändå tror jag inte, att vår käre broder hade rätt. Han sa: ”Ni lata predikanter!” Han sa: ”Jag ger Er deras namn och adresser, Ni sitter med Era fötter uppe på skrivbordet och skriver brev till dem istället för att gå och tala med dem.”

70 Jag – jag liksom beundrade honom för det där. Jag tycker om, att en man är vad han är, inte en hycklare, stick ut bara, och var det Du är! Och jag tycker om det. Men jag skulle vilja säga: ”Billy, vem var där uppe för att ta den där omvänd, som Paulus fick? Vad det var, Billy, om Du bara skulle sluta med att låta dem gå tillbaka dit och skaka hand och vakna upp och säga: ’Ja, jag tar emot Jesus som min personlige Frälsare.’ och låta honom stanna kvar där tills han dör och ruttnar och föds på nytt av Den Helige Ande, då kommer han att få till nya omvända.”

⁷¹ Broder, man är . . . Han blomstrar av eld, man kan inte släcka honom. Han är liksom ett brinnande hus i hård vind, man kan bara inte göra det. Å, han sprider sig överallt, broder, en riktig Kristi omvänd, han kan inte sitta stilla. Han bara . . . Han är igång. Å, Jag är så glad! Oj, oj! Gammaldags dop i Den Helige Ande, som sätter ens själ i brand! Kan inte stå stilla, vinden fläktar en, den våldsamma stormen kommer bara att fortsätta att blåsa en. Å, jag bara fortsätter att lägga på veden på den och håller igång. Jajamensan! Ingen måste ta Paulus omvände, Paulus tog dem tillräckligt djupt i Kristus, för att han skulle dö ifrån sig själv och leva i Kristus, och *han* gjorde resten av det. Det är riktigt! Det är så det är.

⁷² Baptistbröder är fina. Men en miljon till, vad gör det för nytta? Man får en miljon flera namn. Tja, sätt Dig bara ner och hitta på några, om Du vill sätta in dem där! Det är all right, men, broder, det vi vill ha är namn i Livets Bok hos Lammet, som dödades redan då världen grundlades, tvättade i Blodet, fyllda med Den Helige Ande, tecken och under som följer en.

⁷³ Sök igenom historien! Jag önskar, att Ni allesammans skulle få tag i Koncilierna i Nicaea och läsa de där sakerna, för att få se, att de där martyrerna hade den där pingst-lågan. Jag ska säga Dig nu, broder, Ni baptister, metodister och vad Ni än är, det sanna, äkta Ljuset. . . Det är inte pingstorganisationen nu, utan det sanna, äkta Ljuset är Upplevelsen av Pingsten. Nere. . . Jag har hållit på med dem i dagar och åter dagar nu, de där historierna, grävt upp allt jag har kunnat finna överallt, och det är den där pingstlågan, som förblev levande ända från Pingsten fram till den här tiden. Jajamensan! Har blivit utträngd.

⁷⁴ En del av dem säger: "Nåväl, den mäktiga katolska kyrkan har stått pall för vågorna. Å, det bevisar, att hon är den verkliga Församlingen." Å, det är inget underligt för mig, att hon kunde existera med staten och allting bakom sig. Utan det som är – det som är det underliga, är den där lilla skaran, som har dragit sig undan, den där lilla minoriteten, som sparkats ut, kastats i fångelse, sågats sönder. Hur kunde de någonsin existera? För att den levande Gudens Ande rör Sig i deras varelse. Och helvetets alla demoner kan inte få övertaget över Den! "På denna klippa ska jag bygga min Församling, och dödsrikets portar kan inte få övertaget över den." Där är det verkliga. Det var det, som gav Den Helige Ande åt de där metodistpredikanterna osv. här. Ser Ni, det får dem att resa sig upp, gör någonting för en. Det kommer aldrig att misslyckas.

⁷⁵ Ahab, den hycklaren. Ser Ni, han går bort, han säger: "Om jag nu bara kunde gå samman nu och få den här stora nationen. Och om jag gifter mig med den där gamle gossens dotter där nere, nå, det. . . Vi – vi kommer att bli vänner." Vad gjorde han? Sålde själva sin förstfödslorätt.

⁷⁶ Då nu den här protestantiska församlingen *verkligt* går tillbaka och förenar sig med den katolska kyrkan, kommer det att åstadkomma samma sak, som det gjorde där fordom. Ahab levde på den tiden, då. . .

⁷⁷ Det har varit tre tider. Han var i Israels resas midnattsupplevelse, och *här* blev det midnatt igen, och vi kommer till en midnatt igen *här*. Tre generationer före det *här*. Gick in *här*, in *här* och in *här*.

⁷⁸ Om Ni nu lägger märke till det, så gifte Ahab sig med Jesabel för att stärka sitt folk. Det är exakt vad Konstantin gjorde. Han satte upp en stor mäktig församling och tog altaret och gjorde ett stort av marmor, klädde upp den här mannen, påven, satte upp honom därovanpå. Han var en levande gud, han kunde tala till dem och – och berätta för henne om deras synder, och det där behagade den där gamla ljumma församlingen, och åstad gick de. Visst! Det var det! Nåväl, men det där behagade inte den där människan, som var född på nytt, då de tar det där och så inför hedniska ceremonier, att läsa upp böner. Vad gjorde de? De hade tagit ner Jupiter och satt upp Petrus. De tog ner Venus och satte upp Maria. Och det förde – det införde hedendom i de kristna leden.

⁷⁹ Och då Ahab gifte sig med Jesabel, gjorde han precis samma sak. Han införde avgudadyrkan i Israel. Och vad gjorde Jesabel? Hon dödade varenda profet hon kunde lägga sina händer på. Är det riktigt? Så gjorde påvarna. Varenda sann kristen, som de kunde lägga sina händer på dem dödade de.

⁸⁰ Men det fanns en stjärna i den tidsåldern, gamle Elia! Å, jajamensan! Han var inte rädd för att tala om det för dem. Jajamensan. Han var Guds stjärna i *den* tidsåldern. Det kom en tid, då han sa: "Herre, jag är den ende, som är kvar."

⁸¹ Gud sa: "Vänta nu en minut, vänta en minut, vänta en minut, Elia!" Mmm. "Jag har faktiskt sjuhundra gömda utomkring, där inne. Förstår Du? Du vet inte, var de är någonstans. De är där ute, fariséerna, sadducéerna, baptisterna, metodisterna och presbyterianerna, men jag ska – jag ska få ut dem därifrån, vänta Du bara! Förstår Du? Jag har dem där ute. Det finns. . . De är – de är – de är mina, och de böjer inte knä för Baalerna än." Men gamle Elia var Guds Röst på den tiden. Han var förvisso precis förebilden till Guds Röst vid Kristi första tillkommelse, och det kommer att vara förebilden till Rösten vid Kristi andra tillkommelse igen, enligt Skrifterna.

⁸² Nu finner vi, att den här lilla Jesabel, då hon kom dit bort tänkte hon verkligen hugga ner alla Guds altaren och sätta upp sina egna altaren. Och hon fick israeliter till att böja sig för en avgud. Det där är exakt vad Konstantin gjorde, då han utformade den katolska kyrkan. Han införde hedendom i den – den kristna församlingen och fick kristna till att böja sig för

avgudar. Det där är exakt den mörka medeltiden igen, Israels mörka medeltid, församlingens mörka medeltid, man böjde sig för avgudar. Och Elia var stjärnan på sin tid.

⁸³ Och det fick hela Israel till att dyrka Baalerna, och så gjorde den katolska kyrkan i Tyatira.

⁸⁴ Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till en annan slående sak här, som jag fick tag i i min historia här. Jesus sa, att hon var . . . Kallade sig för profetissa. ”Den där kvinnan Jesabel, som kallar sig (själv kallar sig) för profetissa.” Nu, förstår Ni, tillåter inte den katolska kyrkan de sina att läsa Bibeln, för de säger, att prästen är den ende, som gudomligt kan tolka detta Ord.

⁸⁵ Nåväl, det är den sanna tolkningen av en profet. En profet har den gudomliga tolkningen av Guds Ord. Det är exakt riktigt. Hur kan en person då kalla en, någon, för ”profet” och sedan säga: ”De har fel uppenbarelse.”? Det är precis lika förnuftigt som det Eviga sonskapet igen, ser Ni. Förstår Ni? Ser Ni, det är – det är . . . En *profet* betyder ”den korrekta förutsägaren, den som Herrens Ord kom till, uppenbarelsen kom till honom”. Ordet *profet* betyder ”en tolkare av det gudomliga Ordet”. Jesus sa: ”Om det finns en ibland Er, som är andlig eller en profet, ska jag, Herren, tala till honom. Och om det han säger går i uppfyllelse, så hör på honom, jag är med honom! Om det inte går i uppfyllelse, så hör inte på honom!” Det är alltsammans. Det var – det var Guds gudomliga Ord, och Herrens Ord kom till profeterna.

⁸⁶ Nu sa de, att den här *kyrkan* då var ”en profet”. Kom nu ihåg, att det har bytts om från den här nikolaiten nu, det har förändrats till ett ”*hon*”! Ser Ni det? En ”Jesabel”. Igår kväll var det nu ”Balaams lära”. Förstår Ni, ”nikolaiternas lära” och ”Balaams lära”.

⁸⁷ Nu var Balaam den, som bedrev otukt med Israel. Och vad gjorde nikolaiterna? Skapade organisationen. Så lägg ihop de där två, så får Ni en *hon*, ”kyrka”. Visst! Uppenbarelsboken 17: ”Den stora skökan, som sitter på många vatten.” Kvinna, sköka. Vad är hon, eller hur är hon en sköka? Hon bedriver otukt, andlig otukt, feltolkar Ordet för människorna. Kom bort ifrån den där fanatismen! Det där är riktigt fanatism. Det är riktigt.

⁸⁸ Nu, ser Ni, kallar hon sig för profetissa. ”Vi är den enda! Vi är rådet! Vi är det laodiceiska rådet igen, människornas råd, och vi har beslutat *det här* och *detta* och *sålunda*. Så lyssna till oss!” Men . . .

⁸⁹ Den – den där lille prästen här uppe, som skulle intervjua mig om Elizabeth Frazier, eller den där flickan Frazier. Han sa: ”Kardinalen vill veta, om Du. . . Rättare sagt biskopen, om Du döpte den här flickan Frazier.” Han sa: ”Hon håller på att bli katolik.”

Jag sa: ”Ja, jag förstår det.”

Han sa: "Döpte Du henne?"

Jag sa: "Ja, sir."

Han sa: "Hur döpte Du henne?"

Jag sa: "I ett kristet dop." Mmm.

Han sa: "Jaha, vad menar Du med det?"

Jag sa: "Kristet dop, på det sätt Bibeln säger. Det finns bara ett enda sätt att döpa i ett kristet dop. Varenda person i Bibeln nedsänktes under vattnet i 'Jesu Kristi' Namn."

⁹⁰ Han skrev ner det, började skriva ner det, så där. Han sa: "Du vet, den katolska kyrkan brukade göra det."

Jag sa: "När då?" Jag sa: "Jag har alla de antika historierna här, som jag någonsin har kunnat få tag i, från London och överallt annars." Så jag skulle kunna studera, då den här stunden snart ska komma, då någonting kommer att hända. Hmm. Jag sa: "Jag – jag vill veta var." Jag skulle vilja gå. . .

Han sa: "Å", sa han, "i Bibeln."

Jag sa: "Säger Du, att. . .?"

Han sa: "Jesus organiserade den katolska kyrkan."

Jag sa: "Var Petrus den förste påven, då?"

Han sa: "Alldeles säkert."

Jag sa: "Jag trodde, att 'kyrkan var ofelbar och inte ändrade sig, och att alla mässorna sades på latin, så att det inte skulle förändras."

Han sa: "Det är sant."

⁹¹ Jag sa: "Men Ni har förvisso gjort en del förändringar sedan den tiden." Jag sa: "Om den där Bibeln är en katolsk bok, då är jag en gammaldags katolik." Förstår Ni? Det är riktigt. Jag sa: "Jag är en gammaldags katolik, då." Och jag sa: "Det hade säkerligen. . ."

Han sa: "Tja, nu, ser Du, Bibeln är bara den katolska kyrkans historia." Han sa: "Gud är i Sin kyrka."

Jag sa: "Gud är i Sitt Ord." Det är riktigt.

⁹² "Låt mitt Ord vara sant och varenda annan människas ord en lögn!" Och här i den här Uppenbarelseboken, är det den enda Bok (Låt mig repetera det!) som Jesus satte Sin underskrift på. Och det första Han gjorde, var att uppenbara Sin Gudomlighet, och Han gör det fullständigt. Och Han sa: "Vem som helst, som tar bort någonting ur Den eller lägger till någonting till Den, densamme ska tas bort (hans del) ur Livets Bok. Salig är den, som läser, eller den, som hör. Och förbannad vare den, som lägger till en enda sak till Den eller tar bort någonting ifrån Den." Varsågoda, så Ni ser den farliga delen. Så lägg aldrig till någonting till Det Där! Lämna Det bara så, som Det är, och fortsätt bara!

⁹³ Anden kommer att uppenbara Den för Dig, om Du bara vill vara ödmjuk, fråga Honom! Förstår Ni? Det är riktigt. Så det är nu inte komplicerat. Gud... Jesus tackade Fadern för... Han sa: "Jag tackar Dig, Fader, för att Du har gömt de här sakerna för rabbinernas och biskoparnas och kardinalernas, överintendenternas ögon och – och har uppenbarat Det för småbarn, sådana som vill lära sig." Förstår Ni?

⁹⁴ Det är det, man vill ha. Det är en uppenbarelse från Gud, som bara kan komma så, som Han sa där: "Vem säger människorna, att jag är?"

Han sa: "Du är Kristus, den levande Gudens Son."

⁹⁵ Han sa: "Simon, Du lärde Dig aldrig det där på en predikantskola. Förstår Du? Ingen talade någonsin om det där för Dig. Det där kom, var en uppenbarelse från Himmelen. Och på denna klippa ska jag bygga min Församling, och dödsrikets portar kan inte bli Den övermäktig."

⁹⁶ Det där är exakt den uppenbarelse, som Abel hade i begynnelsen. Det är uppenbarelsen, det var det då, det är fortfarande uppenbarelsen, och det kommer alltid att vara uppenbarelsen. Det är riktigt.

⁹⁷ Nu finner vi här, att hon var en kvinna nu, och en *kvinna* representerar en "församling". (Är det där riktigt? Kristus kommer för att hämta en vad då? Brud, en kvinna, en kysk jungfru.) Och den här gamla kvinnan, hon påstod sig vara Guds Församling. Men vad hon var, hon var täckt med rikedomar och pärlor och allting, och hade en bägare med sin otukts orenlighet, som hon gjorde alla jordens kungar druckna av dess vin. Är det riktigt?

⁹⁸ Nu finner vi henne här, att hon kallas för "Jesabel". Och Jesabel, det onda, som Jesabel gjorde, så fort som hon fick inflytande bland de där Israeliterna, dödade hon dem och gjorde allting hon kunde, och – och byggde upp sina egna altaren. Är det riktigt? Det där är exakt vad den katolska kyrkan gjorde. Det är exakt så. Men låt oss nu läsa bara litet längre! Det här kommer att hejda Er. Ibland, då man blir hejdad, kommer man att äta litet till.

... kallar sig för profetissa, (Om hon nu säger: "Jag är den ende uttolkaren av Ordet.") och undervisar och förför mina tjänare till att bedriva otukt, ... till att äta saker, som har offrats åt avgudar.

⁹⁹ Den där brodern, som frågade om "ormen", om "att äta frukten i Edens lustgård". Ni ser, vad det är (Eller hur?) då Han sa: "äta" här. Vad det var, det var andligen, ser Ni. Och... Och...

Och jag gav henne tid till att omvända sig från sin otukt – otukt, och hon omvände sig inte.

Se, jag ska kasta henne på en säng, . . . (Vad för slags säng? Världslighetens. Det är exakt vad hon är idag.) . . . och dem, som bedriver äktenskapsbrott med henne in i den stora vedermödan, om de inte omvänder sig från sina gärningar. (Det är att gå in i den stora Vedermödan.)

Och . . . ska döda hennes barn med döden. . . .

¹⁰⁰ Oooj! Hennes vad? Den här gamla flickan hade några barn. Uppenbarelsboken 17, nu. Hur många av Er . . . ? Ni var här igår kväll, allesammans, antar jag. All right. Uppenbarelsboken 17, den här gamla prostituerade, den katolska kyrkan, kallades för "sköka", och hon var "mor till skökor". Kunde inte ha varit pojkar, de var *församlingar*.

¹⁰¹ Varifrån kom nu den lutherska församlingen, alla de här? Varifrån kom varenda organisation? Var är begynnelsen till det, Laodicea? Nikolaiterna utvecklades till sist till det där, det är exakt samma sak igen. Man kan inte hjälpa det, broder. Å, Elia ropade emot den saken på sin tid. Johannes ropade emot det på sin tid. Jajamensan! Tänk inte, att Ni ska säga för Er själva: "Vi har Abraham till vår far, för jag säger, att Gud kan av de här stenarna låta barn uppstå åt Abraham." Förstår Ni? Kan bara inte hjälpas.

¹⁰² Nu hade hon barn. Hade den verkliga Jesabel barn? Jajamensan! Lyssna!

. . . Jag ska döda hennes barn. . . .

¹⁰³ Vad? Den katolska kyrkan, hennes barn är det protestantiska samfundet. Ser Ni, det är exakt så, för de gör samma sak. Döpta raka vägen in i henne genom sitt onormala dop, det obibliska dopet, med handskakning istället för Den Helige Ande, "Fader, Son och Helig Ande" istället för "Jesus Kristus". Och gör bara allting tvärt emot Bibeln. Fortfarande! Och de vandrar raka vägen in i det.

¹⁰⁴ Hennes dotter hette Atalja, A-t-a-l-j-a. Hon hade sin . . . Hon, Jesabel, fick Atalja gift med Joram, sonen till kungen i Juda, och snart stod Baalernas altaren i Jerusalem. Det där behöver man nu inte gå till historien för, det där är Bibeln. Förstår Ni? Hennes dotter, Atalja, gifte sig med Josafats son, vilken var Joram. Och hennes döttrar gjorde samma sak, som hon gjorde.

¹⁰⁵ Oj, oj! Kan Ni inte se det? Se hur de där organisationerna har gjort, bröder? De kommer raka vägen tillbaka, genom Luther och dem, precis exakt, och organiserar ihop sig istället för att låta Den Helige Ande. Och pingstvännerna gjorde exakt samma sak. De kunde inte bara låta Den Helige Ande gå vidare och få som Han ville och gå vidare. Och då varje ljus kom, bara undersöka det med hjälp av Ordet och fortsätta. De kunde inte låta Den Helige Ande leda, de måste skapa en organisation och isolera sig från allting annat, som skulle komma med. Gick raka vägen

tillbaka och gifte in sig i den saken igen! Precis exakt. Då vi kommer till den tidsåldern, ge bara akt på det, som väntar på Er fram på vägen här! Förstår Ni? Gifte sig raka vägen tillbaka in! Jesus sa här: "Hon . . . Den här Jesabel, hon kallar sig för 'profetissa', och jag ska kasta henne i en världslighetens säng och döda hennes barn också" (Vilket slags, nu . . . ?) "med en död."

¹⁰⁶ Vad är . . . Vilket slags död är det, som hennes barn dödas med? Ni ser, att de är döda nu! Andligen döda! De har ingen uppenbarelse! De känner till sin organisation, de kan sin katekes, de känner till sin församlings lära. Men då det blir fråga om att känna Gud, vet en del av dem inte mer om Det, än en hottentott skulle veta om en egyptisk natt. Det är riktigt, då det blir fråga om att verkligen känna Den Helige Ande. Undrar, man kallar Den . . . Vill kalla Guds Helige Ande för "en siare" eller "en djävul" för . . . För att man bedömer andar och sådana saker och kastar ut det onda. "Å, han tillhör inte vår organisation. Den där gruppen, å, brrr!" Ser Ni, de vet bara inte. Och så beteckna Det med en . . . Ett namn som "Jesus only" eller något slags "frimickel" eller – eller något slags sådant där. Vet bara inte!

¹⁰⁷ Och stunden är nära, då den där saken kommer att avslöjas. Det är exakt så. Gud kommer att göra det lika säkert som att jag står bakom den här talarstolen, för Han kommer att rycka ut Sina barn lika säkert som att jag står just här. Gud i Himmelen vet det. Om Ni tror, att jag är en Herrens profet, en Herrens tjänare, så lyssna till mig! Hon står för dörren. Jajamensan.

¹⁰⁸ "Hennes barn kommer att dödas med andlig död." Titta på dem! Kalla och formella. Titta på . . . Titta på vår . . . Vi behöver inte tala om baptister och presbyterianer, vi vet, att de har varit döda i årtal. Vad . . .

¹⁰⁹ Då Luther hade sin väckelse, rättfärdiggörelsen, om han hade kunnat . . . Om han hade fortsatt, skulle den här pingströrelsen nu ha varit den lutherska församlingen. Ljuset skulle ha kommit med helgelsen, om Wesley hade följt med in. Han . . . Luther kunde inte följa med det. Nänämensan, de var ju redan lutheraner.

¹¹⁰ Så då kom Wesley. Sedan Wesley hade dött, vad hände då? De organiserade det där, och skapade de Wesleyanska Metodisterna, Primitiva Wes- . . . Å, alla slags metodister. Förstår Ni? Och då . . . De hade en stor väckelse, men då de kastade in organisationen, vad skedde, då pingstvännerna kom med och talade i tungor och hade med sig återupprättandet av gåvorna? De kunde inte röra sig, kallade dem för djävlar.

¹¹¹ Vad har nu pingstvännerna gjort? Samma sak, som de gjorde! Och var är de någonstans? Precis lika döda som en spik i en dörr. Jajamensan! Det är exakt så. "Jag ska kasta hennes barn i en säng av – i en dödens säng och döda dem." Nåväl, låt – låt mig läsa det där, så att Ni får se här, jag tror det var den 22:a versen:

Och jag ska kasta henne i en säng och dem, som begår äktenskapsbrott med henne i den stora vedermodan, (den – den Stora Vedermodan) . . .

112 Det där är det, som går igenom den. Kom nu ihåg, låt mig stanna här bara en minut, den där Stora Vedermodan är det – det där som kommer att kastas in där, är de där människorna, som är de sovande jungfrurna, som inte hade olja i sina lampor. Ändå tillhörde de en organisation, goda människor, gick i kyrkan, allting. Men de kom för att hämta olja, men för sent då. Ser Ni, kasta in henne i den Stora Vedermodan, hon kommer att gå in i den, den katolska kyrkan går in, alla hennes barn går in tillsammans med henne i den Stora Vedermodan.

. . . om de inte omvänder sig från sina gärningar.

113 Inte – inte barnen, som är där inne, utan kyrkan själv, det är hennes barn (det är organisationen), inte människorna, som är där inne, som stackars katoliker, baptister, presbyterianer eller pingstvännen. Jag tycker synd om dem. Bara ”Nåväl, jag . . .”

”Är Du en kristen?”

”Tja, jag är presbyterian.” Å!

114 Det har inte mer med Det att göra än att säga att ”ett svin med en damsadel på sig var en kapplöpningshäst”. Så vad i hela världen skulle man kunna göra åt det där? Å, ingenting alls. Jag menade inte det där som ett skämt, det är . . . Det här är ingen . . . Inte en plats för skämt, det här är – det här är Evangeliet. Förstår Ni? Jag ville bara ge en illustration. Men, ser Ni, det där – det där är riktigt. Ser Ni, de har inte – ingenting mer med Det att göra än ingenting.

”Jag är pingstvän.”

115 Det har inte mer att göra med Det än ingenting. Du skulle kunna tillhöra fyrtioelva av deras organisationer, men är Du ett pånyttfött Guds barn? Älskar Du verkligen alla av hela Ditt hjärta, med Din själ, och älskar Du Gud, och är Du dagligen . . . Vad vem som helst än gör mot Dig? Om Du backar ut och säger: ”Hrrrm!” liksom en maskinsåg, visar det bara, att Den Helige Ande har gått ut, om Du någonsin har haft Den.

116 Titta!

. . . om hon inte omvänder sig från de där gärningarna.

Och jag ska döda hennes barn med döden. . . .

117 ”Hennes barn”, Jesabels. Vad gjorde nu Jesabel? Gifte in sin dotter i den andra stammen (Juda) där borta, bort till Juda. Ge nu akt på den andliga tillämpningen! Kanske jag kan rita ut det. Här, ge nu riktigt noga akt på det här!

118 Här är Jesabel och Israel. Men här är Juda, en annan representant här borta, det här är Josafats här borta. All right. Det här var nu Ahab, här är nu Jesabel just här inne.

Hon kommer nu in *här* och förmår hela Israel att börja med avgudadyrkan.

¹¹⁹ Det där är exakt vad den katolska kyrkan gjorde fordom på hennes tid, då Konstantin förenade nikolaiterna (de kalla formella *här* uppe) i – med församlingen och med hedendomen och skapade en hednisk form av kristendom. Jag vill inte såra Era känslor, katolska människor, men jag är ansvarig inför Gud. Det är allt den katolska kyrkan är, den är en hednisk form av kristendom: vidskepelse och avgudar och allting annat. Det är exakt riktigt, bara en hednisk form. Det där är sant. Om jag än är döende den här minuten, så är det där sanningen. Och protestanterna precis i samma sak, bara i en annan kategori.

¹²⁰ Ge nu akt på, vad Jesabel gjorde! Då, ser Ni, djävulen. . . Hon var så hängiven, att hon tog sina döttrar. Hon hade en dotter, som var född *här*, och den här dottern far *hit* bort till den här helige mannen och tar och gifter sig med hans son och tar med sig samma sak *hit* in från Josafat, in i den här delen.

¹²¹ De verkliga nikolaiterna nu, nikolaiterna, de kalla formella, som ville ha den där organisationen, de gifte in sig i den *här*. Och lägg nu märke till samma sak! De tog Jesabel *här* (den katolska kyrkan) och *här* nere tar hon sin dotter (sina organisationer) och gifter in det raka vägen in i dem där nere och gör samma sak med dem. ”Döda hennes barn med döden”, den andliga döden. Organisera sig till döds, och innan man vet ordet av, är all Ande borta.

¹²² Säg mig! Låt mig bara fråga Er en enda sak, vilken historiker som helst här, för jag vet, att det sitter fem eller sex av Er här. Jag vill, att Ni ska komma och ta fram åt mig ett enda Skriftställe eller – eller en enda historisk text, att någon av de där församlingarna, som någonsin föll och gick tillbaka in i organisationen, någonsin reste sig igen med en väckelse. Säg mig! Då de organiserade sig, fick de någonsin en väckelse, efter att de hade organiserat sig? Nänämensan! Anden lämnade dem. Jag inkluderar pingstvännerna.

¹²³ Då Pingstens Välsignelser föll, och Ni allesammans talade i tungor, Ni gamla, som fick de där stora Välsignelserna av Pingsten osv. då de föll. Efter ett tag fick Ni det Ni kallade för Generalkonciliet. Organism är all right, men inte organisation. Innan Ni visste ordet av, kunde Ni inte stå ut med det, Ni måste gå raka vägen tillbaka och bli ”ett barn till. . . Satan”, och organisera Er.

¹²⁴ Och så kom ett annat Ljus fram, om Namnet Jesus Kristus. Då blev Ni alldeles malliga och sa: ”Pris ske Gud, om Ni inte har Jesu namn, då går Ni till helvetet. Och vi har Det, och Ni har Det inte.” Vad gjorde de? Bara dog just där på fläcken, skapade en organisation av det. Förstår Ni? Istället för att bara låta Ljuset flöda vidare genom församlingen, det skulle automatiskt inta sin

plats. Men Ni organiserar Er. Vad är det? Ett barn till Jesabel. Och de dog allesammans, tillsammans.

¹²⁵ Nu vill jag fråga Er en sak. Har Assemblies of God eller Oneness eller – eller någon av resten av dem någonsin rest sig i en stor förenad väckelse? Inte alls! Den här sista väckelsen, som just gick förbi, då Den Helige Ande kom ner vid floden (många av Er sitter här just nu) 1933, och den här stora helbrägdagörelseverksamheten skulle äga rum, det sades: ”Den ska svepa över världen.”, och den kom aldrig genom någon annan organisation alls. Gud gick utanför sfärerna och lät en hedning, nästan, uppstå för att sätta igång den väckelsen. Och titta, vad Den har gjort! Förstår Ni?

¹²⁶ De där organisationerna, så fort som de organiserar sig, så dör de. Han sa: ”Jag ska döda hennes barn med döden.” Oj, oj! Jag vet, att Ni. . . Var snälla och tyck inte illa om mig, men jag. . . Om jag vet det här och inte talar om det, är jag en tarvlig hycklare, och Gud kommer att hålla mig ansvarig för det. Jag vill vara som Paulus: ”Att inte undandra sig att förkunna hela Guds rådslut.” Det är riktigt. All right. All right.

¹²⁷ Och de byggde nu altaren i Jerusalem. Nu vill jag se. . . Och då Jesabel gifte sig med Ahab, hade hon med sig bilder, som Israel skulle böja sig för. Så gjorde den nikolaitiska läran, som gifte sig med hedendomen. Tog ner Jupiter, satte upp Petrus, och Venus för Maria, och som Bibeln säger: ”Hon fick hela Israel till att synda.”

¹²⁸ Så har den katolska kyrkan fått alla döttrarna att gifta in sig i en organisation, och hela saken är synd, liksom Jesabel med sin dotter. All right. Och då de gjorde detta, då prästerskapet sattes upp och Påve Bonifacius – Bonifacius III intog sitt säte, och de hade en – en gud på en tron, hade de inte mer någon användning för ett dop i Den Helige Ande i församlingen. Det är riktigt. De fick sina trosbekännelser och formaliteter och fortsatte.

¹²⁹ Och då organisationen accepterade samma lära, gjorde de slut på Den Helige Andes frihet för församlingen, baptister, presbyterianer, metodister osv. Det gjorde de förvisso! Och så småningom ser vi dem skrumpna och dö liksom Jesus sa om vinrankan. Nu placerades hela Den Helige Ande i tecken och under tillbaka i en förgången tid. Och de har blivit rika, liksom hon blev. Så hon fick hela vida världen till att synda, för hon har gått till varenda nation, hon och hennes döttrar. Det är riktigt.

¹³⁰ Ge nu akt på hur Han kallar henne i en annan församlingstidsålder nu! Ge akt på hur Han ropar på henne! Ge akt på hur Han pläderar här vid änden och tar ut Sin Kvarleva, ”för de Utvaldas skull”, bara några få, att intet kött skulle bli frälst om. . . inte de övriga.

¹³¹ Liksom det är skrivet i Uppenbarelseboken 13:6. Skulle Ni tycka om att komma till det där bara en minut? Att Han sa, att Han. . . Att: ”Den här kvinnan fick alla till att ta emot ett märke

(det här vilddjuret gjorde det), fick alla till att ta emot ett märke (både fattiga, mäktiga, vilka de än var), ett vilddjurets märke.”, vilket var den romersk-katolska kyrkan.

¹³² Antingen det eller så gjorde de en bild... Uppenbarelseboken 13:14, de gjorde en bild av vilddjuret. Ni – Ni... Jag antar, att Ni allesammans läser det där. Om Ni inte har det, å, då ska vi slå upp det direkt och läsa det. Uppenbarelseboken 13:14:

Och han bedrog dem, som bor på jorden med hjälp av de kraftgärningar, som han hade makt att göra i vilddjurets åsyn. (Det är det här kyrkoförbundet)... och att göra i vilddjurets åsyn, och sa till dem, som bor på jorden, att de skulle göra en bild av vilddjuret, som hade det dödliga såret (hedendomen)... och var från svärdet och fick leva... (genom påvedömet, det hedniska Rom till det påvliga Rom. Förstår Ni?)

¹³³ ”Göra en bild av henne.” Vad skulle det vara? Precis det, som de håller på att göra just nu, precis exakt, gå upp i det här förbundet av kyrkor, ”Alla församlingarna tillhör den här organisationen, alla går in i en enda grupp.” Nu håller de på att få en Bibel. Och Påve Johannes har inbjudit dem allesammans tillbaka. Ärkebiskopen i Canterbury, allesammans går omkring. Innan man vet ordet av, kommer alltsammans tillbaka till *Mamma*, för de är skökor till att börja med. Förstår Ni? De säger: ”Vi ska allesammans förena oss i en enda stor sak, att bekämpa kommunismen.” Och vet inte, att Gud lät kommunismen uppstå (Jag kan bevisa det där med hjälp av den här Bibeln.) och till och med la i deras sinnen, att de ska hämnas de heliga, för det blod, som de hade utgjutit på jorden. Gud organiserade kommunismen precis liksom Han gjorde med kung Nebukadnessar för att – för att tukta Israel. Han lät kommunismen uppstå, och en dag ska Han blåsa bort Rom ifrån kartan. [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Det är exakt så. Gud sa så. Det är riktigt.

Jag är emot kommunismen. Den är anti-Gud. Visst är den det. Men bry Er inte så mycket om den där Järnridån, utan ge akt på purpur-ridån! Läs Foxes *Martyrernas Bok*, så ska Ni förstå det här, det är riktigt.

¹³⁴ Låt oss nu se, var vi... Och så ser Ni nu här, att hon fick alla (rika, fattiga) att ta emot ett märke, men det finns en klass, som hon inte kunde komma åt. Vet Ni det? Uppenbarelseboken 13:... 8.

¹³⁵ Lyssna till det här! Låt mig läsa det här!

Och jag stod på havets sand och såg ett vilddjur komma upp ur haven, som hade sju huvuden och tio horn, ... på hornen ... kronor och på huvudena hädelsens namn. (Det där är de sju kullarna, vi tog det alltsammans igår kväll, som Ni vet.)

Och vilddjuret, som du såg, var likt en leopard, . . . fötter liksom – liksom björnen, och dess mun . . . liksom ett lejons mun, och draken (Vilken var den röde djävulen, som stod framför kvinnan för att sluka hennes barn, vilket var Rom, det vet vi allesammans.) . . . och gav det . . . makt och sitt säte och stor myndighet.

Och jag såg ett av dess huvuden liksom om det vore sårat till döds. (hedendomen, ser Ni) . . . Och dess dödliga sår blev helat, (det påvliga tog dess plats, förenade sig med kristenheten, med nikolaiterna) . . . och hela världen förundrade sig över vilddjuret.

136 Katolicismen har svept in i varenda nation under himlen. Det är riktigt. Liksom Daniel sa om järnet, som gick in i leran, osv.

137 Och jag ska ge Er en liten sak ifråga om det där, det där ”järn och lera”. Har Ni lagt märke till, eller har jag någonsin citerat det för Er, i den där sista konferensen de hade här uppe, då Chrusjtjov tog av sig sin sko och bankade i bordet med den? Det var fem östliga nationer samlade där, det var fem västliga nationer. Chrusjtjov ledde de östliga nationerna, Eisenhower ledde de västliga nationerna. Där var de två huvudsakliga ledarna, de två stortårna. *Chrusjtjov*, i Ryssland, betyder ”lera”. *Eisenhower*, i Amer-. . . På engelska, betyder ”järn”. Vi är vid änden.

Och de tillbad draken, som gav makten åt vilddjuret, och . . . (Det där är vårt nästa budskap här i tabernaklet, förstår Ni) . . . och de tillbad vilddjuret och sa: ”Vem är lik vilddjuret? Och vem kan föra krig mot det?”

138 Med andra ord, titta här! Eisenhower har – har ett stort namn här i de här Förenta Staterna, men i Rom är han ingenting, i Ryssland är han ingenting. Chrusjtjov är stor i Ryssland, men i Förenta Staterna är han ingenting. Men det finns en man, som är stor överallt, det är den där påven. (Det är riktigt.) ”Låt oss organisera ihop oss och komma tillsammans!”

Och det blev det givet en mun till att tala stora ting . . . hädelse. . . makt gavs åt det att fortsätta i fyrtiotvå månader.

Och det öppnade sin mun och hädade Gud, (och ”lärde ut människobud som lära. Obetänksamma, högmodiga, älskar vällust, har en form av gudsfuktan, förnekar dess Kraft”) . . . och hädade hans namn, (Tog ”Fader, Son och Den Helige Ande” istället för ”Herren Jesus Kristus”. Förstår Ni?) . . . och hans tabernakel och dem, som bodde i – i himmelen.

Och det blev det givet att föra krig mot de heliga, (där kommer förföljelsen, som uppstår) . . . och att besegra

dem, och makt gavs åt det över alla stammar . . . tungomål och nationer.

Och alla de, som bor på jorden – jorden ska tillbe det, vilkas namn inte var skrivna i livets bok hos Lammet, slaktat ända sedan världens grund lades. (Å, å, å, å, å, å, å!)

139 "Världens grund lades." Våra namn, om de någonsin var i Boken, sattes dit där fordom. Jesus sa: "Ingen människa kan komma till mig, med mindre Fadern drar henne först, och alla, som Fadern *har* gett mig, kommer att komma till mig. Mina får hör min Röst." (Det här är maten, ser Ni.) "och en främling. . ."

140 Så hon kan säga: "Nåväl, jag gick just in i församlingen, jag är lika bra som Ni." Det där är inte fårmat.

141 *Här är fårmaten:* "Sitter tillsammans på himmelska platser i Kristus." Å, Han är så underbar! Eller hur? All right.

142 Låt oss nu avsluta riktigt snabbt, för det är, ja, det är över den tiden nu! All right. "Men jag säger. . ." Låt oss se, nu, jag har den 23:e versen:

Och jag ska döda hennes barn med döden, och alla församlingarna ska få veta, att jag är han, som rannsakat njurarna och hjärtana, och jag ska ge till var och en av er allt efter era gärningar.

Men till dig säger jag, och till resten i Tyatira, så många som inte har den här läran, . . . (Vilket slags lära var det? Organisation, biskopar och ärkebiskopar och påvar, ser Ni.)

143 "Inte har den här läran." Bibeln nu, vi fann igår kväll, att Israel, då de kom genom Moab, var de inte en nation. De bodde på jordens yta, och de var ett folk, fria. Är det riktigt? En förebild. Vandrar omkring, i tält osv. Pingstgrupperna är på samma sätt, de sanna pingstvännerna, vandrar omkring från plats till plats. Förstår Ni? All right.

. . . och inte har den här läran (utan organiserar sig och gör en stor organisation av det). . . som inte har den här . . . och som inte har lärt känna Satans djupheter, . . .

144 Kom nu ihåg, att vi tog reda på, var Satans säte var! Igår kväll tog vi honom ända tillbaka till begynnelsen. Var var hans säte i begynnelsen? Babylon. Och Babylon. . . Då prästerskapet, en Babylons kungapräst, förföljdes av de segrande kaldeerna, kom han till Pergamus och skapade sitt säte. Ser Ni, han bytte sitt säte från Sinears land upp till Pergamus. Vi läste nyss det där direkt i historien igår kväll. Och där började han nu där, utformade den katolska kyrkan, vilken fortfarande är moder Babylon. All right, "Satans säte".

Och *Satans säte, som de säger, jag ska inte lägga någon ytterligare börda på er.*

145 ”Det ska inte bli någon ytterligare börda, bara det som Ni redan har.” Den här lilla minoriteten, som är där inne, ser Ni, som är alldeles utträngd i den här Mörka Medeltiden. Det är nu nära på femtonhundra år, som de gick igenom det där.

Men det, som ni redan har, håll fast vid det tills jag kommer. (Med andra ord: ”Ni har fortfarande Pingstvälsignelsen i Era hjärtan. Behåll den tills jag kommer för att ge Er undsättning, för den här nästa tidsåldern kommer just fram nästa gång.”)

. . . den, som övervinner och håller mina ord intill änden, åt honom ska jag ge makten över nationerna.

Och han ska styra dem med en järnspira och liksom en krukmakares käril ska de krossas till flisor, liksom jag också fick av min Fader.

146 Ser Ni den där Församlingen, vad den kommer att vara, då denna den Mörka Medeltidens Församling reser sig för att stå i domen emot den där hedniska skaran av . . . Där fordom? Kommer de inte att bli nedtrampade! De där mässingsfötterna kommer att trampa raka vägen igenom där, ska jag säga Er! ”Han ska krossa dem till flisor.”, säger Bibeln.

Och jag ska ge honom Morgonstjärnan. (Ni vet, vad det är, eller hur? *Kristus* är ”Morgonstjärnan”. All right.)

Den, som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!

147 Oj, oj! Är Ni inte glada! Det är bara litet sent. Jag har några till, som jag kanske ska plocka fram imorgon kväll, om detta med de tvåtusen åren där.

Men Han är Liljan uti Dalen,
Den Klara och Morgonstjärnan,
Han är den klaraste av mångtusen för min själ.
Liljan uti Dalen, i Honom allena jag ser,
Allt jag behöver . . . och gör mig helt och hållet
hel.
I sorg är Han min tröst, i oro är Han min
tillflykt,
Han ber mig att ge Honom alla omsorger.
Halleluja!
Han är Liljan uti Dalen, den Klara och
Morgonstjärnan,
Han är den klaraste av mångtusen för min själ.

148 Älskar Ni Honom? Å, jag bara:

Jag älskar Honom, jag. . . (Låt oss nu tillbe
 Honom, alla de där skärande Orden och
 Budskapet!)
 För att Han först älskade mig
 Och köpte min frälsning
 På Golgatas träd.

¹⁴⁹ Är Han inte underbar! Jag älskar Honom. De sakerna, som jag nu missade att komma fram till, kommer att finnas i böckerna, naturligtvis, för vi kan inte få med hela församlingstidsåldern på en kväll. Jag liksom lugnade ner det litet ikväll, för att jag är litet grand hes. Men å, är Han inte underbar! Å! Mmm!

Det finns folk nästan överallt,
 Vilkas hjärtan alla står i brand,
 Av den eld, som föll vid Pingsten,
 Som rengjorde och gjorde dem rena.
 Å, den brinner nu i mitt hjärta,
 Å, ära vare Hans Namn!
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.
 Å, en av dem, jag är en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem, Halleluja!
 En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem. (År Ni glada?)

¹⁵⁰ Jag kommer ihåg, då jag kom hem från Chattanooga en kväll, och planet togs ner i – i – i Tennessee, där nere i Memphis. De satte mig i det där stora, fina hotellet där. Och ringde mig och sa: "Planet kommer att gå klockan sju nästa morgon."

¹⁵¹ Och jag tog med mig en del post ner för att lägga den på brevlådan, då jag var på väg hem, skrev jag svar till en del av mina vänner. Och då jag kom ner, sa Den Helige Ande: "Fortsätt att gå!" Jag bara fortsatte, kom ner i det färgade distriktet.

¹⁵² Jag stod där nere, jag tänkte: "Oj! Titta här, det är tid för det där planet att gå."

¹⁵³ Och Den Helige Ande fortsatte att säga: "Fortsätt att gå!" Precis liksom Han gjorde i skogen här om dagen där nere, Ni vet. "Fortsätt bara att gå!" Så jag fortsatte att gå.

¹⁵⁴ Jag tittade händelsevis dit ner, i en av de där små färgade hyddorna, där de färgade människorna bodde, de fattiga, där nere. En gammal *Moster Jemina*, den typen, med en liten pojkaktig skjorta bunden om sitt huvud, som lutade sig över. . . Så där.

¹⁵⁵ Och jag gick där och sjöng:

Jag är . . . av dem, jag är en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är
 en av dem. Å, Halleluja! ("Och vad vill Du,
 Herre?")
 En av dem, jag är en av dem, (Tror Ni på att
 vara ledd av Anden? Ja, visst.)
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

¹⁵⁶ Det är omkring fjorton år sedan nu. Hon tittade över staketet. Jag var omkring, å, ett halvt kvarter ifrån henne, och jag såg den här gamla färgade damen granska mig noga, Ni vet. Nåväl, jag bara fortsatte, slutade sjunga, började gå vidare ner. Jag kom nära henne, stora stora tårar på de där stora feta kinderna. Hon tittade på mig, sa: "God morgon, pastorn!"

¹⁵⁷ Vände mig om, jag sa: "God dag, tant!" Och hon sa . . . Jag vände mig om, hon skrattade, hade ett stort leende över sitt ansikte. Jag sa: "Hur visste Ni, att jag var pastor?" Nere i Södern, ser Ni, är en *predikant* en "pastor". Hon sa . . . Jag sa: "Hur visste Ni, att jag var pastor?"

Hon sa: "Jag visste, att Ni skulle komma!"

Och jag sa: "Hur kunde Ni veta det? Känner Ni mig?"

Hon sa: "Nej, sir." Och hon sa: "Jag visste, att Ni skulle komma." Hon sa: "Har Ni någonsin hört berättelsen om Sunemitiskan?"

Jag sa: "Jajamensan."

¹⁵⁸ Och hon sa: "Nåväl," sa hon, "Jag var den sortens kvinna." Hon sa: "Och Herren gav mig ett barn, och jag sa till henne . . . Sa till Honom, att jag skulle uppfostra honom." Hon sa: "Jag är en fattig kvinna. Jag tvättar och arbetar åt de vita människorna för mitt levebröd." Hon sa: "Och Han sa till mig, att Han – Han gav mig barnet, och jag sa till Honom, att jag skulle uppfostra honom." Hon sa: "Jag uppfostrade honom så gott jag kunde, men" sa hon, "pastorn, han kom i fel sällskap. Han fick en sjukdom, och vi visste ingenting om det." Hon sa: "Han har den i ett avancerat stadium. Och han är döende där inne i sängen." Hon sa: "Han har varit medvetlös i två dagar nu." Hon sa: "Doktormannen kom och sa: 'Det har redan ätit upp hans hjärta osv, kom in i hans blodomlopp, så illa att det förstörde honom. Så det där ämnet de gav honom skulle inte hjälpa honom nu.'" Och hon sa: "Han är döende." Och hon sa: "Jag kan bara inte stå ut med att se honom dö som en syndare." Och hon sa: "Jag bad och jag bad," sa hon, "hela långa natten bad jag." Hon sa: "Han är medvetlös, han vet ingenting." Hon sa: "Han hade inte det i två dagar."

¹⁵⁹ Hon sa: "Jag bad, jag sa: 'Herre, Du gav mig det där barnet' och sa: 'liksom Du gjorde med Sunemitiskan.' Jag sa: 'Var är Din

Elia? Var är . . . ?” Jag sa: ’Nåväl, var – var finns någonting, som kan hjälpa mig?’”

¹⁶⁰ Och hon sa: ”Jag föll i sömn på mina knän.” Och hon sa: ”Herren talade till mig i min dröm.”, och hon sa: ”Gå ut och stå vid grinden! Och det ska komma en man nerför gatan, som har en liten brun hatt och en mörk kostym på sig.” Han sa: ’Han kommer att tala med Dig.’”

¹⁶¹ Och hon sa: ”Jag har stått där sedan innan det blev ljust.” Och hennes rygg var våt av dagg. Och hon sa: ”Och jag såg Er komma i den där bruna hatten,” sa han, ”men det var meningen, att Ni skulle bära en liten väska.”

¹⁶² Jag sa: ”Jag lämnade den på hotellet.” Förstår Ni? Och jag sa: ”Er pojke är sjuk?”

Hon sa: ”Han är döende.”

Jag sa: ”Mitt namn är Branham.” Jag sa: ”Känner Ni till mig?”

Hon sa: ”Nej, sir, pastor Branham, jag – jag har aldrig hört om Er.”

Jag sa: ”Jag ber för de sjuka.” Hon var inte intresserad av det. Hon ville inte, att hennes pojke skulle dö som en syndare.

¹⁶³ Jag gick in. De hade en gammal grind där med en plogspets hängande på den för att vrida tillbaka den (kanske många av Er nordbor inte skulle veta, vad det är), men för att hålla grinden stängd. Och jag gick in i huset, i ett litet, litet, gammalt tvårums (såg ut som ett litet . . . Det vi kallar för ”hagelbösshus”) liksom, som stod där. Det finns ett rum *här*, och det är vardagsrum, sovrum och alltsammans, och köket *där* bak. Då jag gick in . . . Det var ett litet kalkat ställe och trevligt, avskalat på sidorna och med panel. Så då . . . Nej, jag tror hon hade tjärpapp på taket, jag kommer ihåg, att jag såg de där stora bubblorna, liksom av dagg, som hängde uppe på det.

¹⁶⁴ Så då jag gick in, var det en skylt, som hängde där tvärsöver den där dörren, där det stod: ”Gud välsigne vårt hem!” Just där i hörnet var en gammal säng här borta, och en här borta. Där låg en stor, stor man (inte en matta på golvet), en stor, stor pojke, en stor grabb, som såg bra ut, som stod där. Jag antar, att han var . . . Vägde åttiofem eller nittio kilo, närapå sex fot. Och han hade lakanet i sin hand och lät: ”Mmm. Mmm.”

¹⁶⁵ Och hon sa: ”Mammas barn.”

¹⁶⁶ Och jag tänkte: ”Mammas barn.” Och ändå hade han en – han hade en könssjukdom, syfilis. Och han – han var döende.

¹⁶⁷ Och hon kysste honom på pannan och klappade honom så där, sa: ”Mammas barn.”

¹⁶⁸ Å, mitt hjärta bara svällde. Jag tänkte: ”Ja, det spelar ingen roll, hur djupt i synden Du är, Du är ändå hennes barn.” Sedan

tänkte jag: "Ser Ni, hur illa han än hade det ställt, var det ändå 'Mammas barn.'" Och jag tänkte: "Gud sa: 'En mor kan kanske glömma sitt spenabarn, men jag kan aldrig glömma Dig, för Ditt namn är ingraverat i mina handflator.'" Förstår Ni? Hur skulle det kunna vara?

169 Jag tittade på den där stackars gamla heliga, som gick omkring där. Man kunde säga, broder, att hon inte hade någonting i huset. Men hon hade någonting i huset, som vartenda hus i Indiana eller överallt annars borde ha i det, det var Gud. Jag skulle hellre ha det än att ha ett stort fint hem med pinupp-flickor och alla de här vulgära, snuskiga sakerna. En gammal Bibel låg där, där Den var uppslagen, de gamla sidorna var skrynkliga i Den.

170 Jag tittade på henne. Och hon sa: "Pastorn kommer för att be för Dig, raring."

171 Han lät: "Hrrm. Hrrm. Mörkt. Hrrm."

172 Och jag sa: "Vad säger han?"

Hon sa: "Det vet han inte. Doktor-mannen säger: 'Han är medvetlös.'" Hon sa: "Han tror, att han är ute på ett stort hav någonstans, och han ror en båt, och han har kommit vilse." Och hon sa: "Det är det, jag inte kan stå ut med, pastorn, att veta, att mitt barn är döende, förlorad." Och hon sa: "Jag vet, att Ni kom för att hjälpa mig, för Herren sa så till mig."

Jag sa: "Jag ska be för honom.", och jag sa: "kanske Herren kommer att hela honom."

173 Hon var inte intresserad av det, hon ville bara, att han skulle resa sig upp och säga, att han var 'frälst'. Det var alltsammans, bara han blev frälst. Det spelade ingen roll, han måste ju gå i alla fall så, någon gång, bara han blev frälst! Å, om vi bara kunde få den attityden! Det där eviga Hemmet där borta, hon visste, att hon skulle leva tillsammans med honom igen då.

Hon sa: "Om jag bara kunde få höra honom säga, att han var 'frälst!'"

Jag sa: "Låt oss böja oss ner!" Och hon gick ner på knä. Och jag tog bara tag i hans fötter, och hans fötter var riktigt kalla och fuktiga. Och jag kunde inte dra täcket över dem, en liten – en liten tunn filt hon hade över honom där. Och han hade bara sina korta kalsonger på sig, Ni vet.

174 Och så . . . Och han drog tillbaka den där så där, tyckte bara, att han var i den. Han grep tag i den och trodde, att han drog i årorna. Han fortsatte att säga: "Det är så mörkt. Hrrm. Hrrm. Det är så mörkt." Så då försökte hon tala med honom. Och han fortsatte bara att säga: "Det är mörkt och kallt.", rodde på bara.

175 Så jag – jag tittade på henne litet grand, och hon böjde knä där, och jag sa: "Tant, vill Ni leda oss i bön?"

Hon sa: ”Ja, sir.”

¹⁷⁶ Bara hon och jag och pojken och Den Helige Ande i rummet, det var allt. Den där gamla heliga bad. Oj! Då hon talade med Honom, visste man, att hon hade talat med Honom förr. Jajamensan. Hon visste, vem hon talade med. Hon sa: ”Herre, jag vet inte, vad Du kommer att göra”, sa hon, ”men allting är precis liksom Du sa det.”

¹⁷⁷ Oj, oj! Å, jag är så glad, jag är så glad, att Han fortfarande är samme Jesus, som var där fordom tillsammans med de där heliga på den tiden. Han är fortfarande samme Jesus idag.

¹⁷⁸ Och jag frågade henne aldrig om hennes religion, om hon var baptist, pingstvän eller vad. Det hade inte jag någonting att göra med. Jag – jag följde bara Den Helige Ande, och hon gjorde samma sak. Vi ville se, vad Han skulle göra.

¹⁷⁹ Så vi böjde knä, och hon började be. Då hon hade bett färdigt, reste hon sig upp och kysste hans huvud och sa: ”Gud välsigne mitt barn!”

¹⁸⁰ Och så sa hon: ”Nu får Ni be, pastorn!”

¹⁸¹ Och jag sa: ”Ja, frun.” Och just då var klockan omkring halv nio, kanske en kvart i nio, och jag var i . . . Två engelska mil ifrån platsen, och – och flygplanet gick klockan sju, och jag visste inte, när jag någonsin skulle komma ut.

¹⁸² Så jag la mina händer på hans fötter, jag sa: ”Himmelske Fader, jag förstår inte det här. Och Du . . . Jag – det var meningen, att jag skulle åka med ett flygplan för en stund sedan, för nästan en och en halv timme sedan. Du bara fortsatte att säga: ’Gå!’, och det här är det enda, som jag har funnit hittills. Och hon sa, att Du . . . Hon såg mig komma. Om det där – om det där var Du, Herre, så vet jag inte, vad jag ska göra, annat än att bara lägga mina händer på pojken.”

¹⁸³ Han sa: ”Å, mamma”, sa han ”det håller på att bli ljst här inne nu.” Och omkring fem minuter därefter satt han uppe vid sidan av sängen med sina armar om sin mor.

¹⁸⁴ Jag smög mig ut, sprang dit ner och fick tag i en taxi och for över till hotellet för att hämta min resväska. Och tänkte, att jag skulle fara över och bara vänta, kanske vara tvungen att vänta en dag eller två på den tiden. Ni vet, hur svårt det var strax efter kriget att få ett plan, så jag tänkte: ”Jag kommer väl att få vänta ett par dagar.”

¹⁸⁵ Och jag kom i taxin och for dit ut, till flygplatsen. Just som jag kom dit, sa de: ”Avgång nummer 196 till Louisville i Kentucky, ska avgå nu.” Gud höll kvar det där flygplanet på marken för min skull, så där. Å, jag tror det!

¹⁸⁶ Omkring två år senare for jag ner på tåget, for över till Arizona, till broder Sharrits där till ett möte. Och så skulle jag lära känna broder Moore och dem. Och så, då jag for över dit,

stannade jag där i Memphis. Och tåget bromsade in, om Ni alla vet, hur det bromsar in, då det går västerut så här, och sedan backar ut och går på vändskivan och kopplar ifrån.

¹⁸⁷ Och de där smörgåsarna på tåget, de vill ha omkring sextio cents per styck för dem. Och jag kan köpa dem för tio, femton cents, som Ni vet, ute någon annanstans. Och jag bara väntade, tills tåget stannade, för att få tag i några smörgåsar åt mig. Jag tänkte skaffa mig en. . . En hel påse med hamburgare och verkligen få en fest, då jag for över dit. Så jag hoppade av och sprang ner igenom där riktigt snabbt, för att få tag i ett hamburgerstånd. Såg mig omkring, det skulle göra uppehåll där borta i omkring trettio minuter.

¹⁸⁸ Och så satte jag igång att skaffa mig några hamburgare, och jag hörde någon säga: "Hallå där, pastorn!" Och jag såg mig omkring, en liten röd mössa, som stod där och blinkade med sina ögon, Ni vet, sa: "Ni känner inte igen mig, eller hur?"

"Tror inte det, min son."

Han kom fram och sa: "Titta noga på mig!"

Och jag sa: "Ja?" Jag sa: "Jag tror inte, att jag känner Dig."

Han sa: "Jag känner igen Er!" Han sa: "Ni, pastor Branham!"

Och jag sa: "Ja, det är riktigt." Jag sa: "Har Du någon gång varit i ett av mina möten?"

Han sa: "Nej, sir!" Han sa: "Kommer Ni ihåg den där morgonen Ni kom ner till huset och min mamma var. . .?"

"Å!", sa jag, "Du är väl inte han!"

Han sa: "Jo, det är jag! Jo, det är jag!" Han sa: "Pastorn", sa han, "Jag är helad, frisk och färdig. Och inte bara det, men jag är en kristen nu!"

¹⁸⁹ Pris ske Herren! Å!

De var samlade i den övre salen,
 Bad alla i Hans Namn,
 De blev döpta i Den Helige Ande,
 Och kraft till tjänsten kom.
 Det Han nu gjorde för dem den dagen
 Det samma ska Han göra för Dig, (Är Du inte
 glad?)
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem, Halleluja!
 En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

De har inte stora utbildningar och saker:

Så de här människorna kanske inte lär sig vara,
 Eller skryter med världsligt rykte,
 De har alla fått sin Pingst,
 Döpta i Jesu Namn.
 Och berättar nu både vitt och brett,
 Att Hans kraft ännu är densamma,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem, Halleluja!
 En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

Kom, min broder, sök den här välsignelsen
 Den kommer att rena Ditt hjärta från synden,
 Den kommer att få glädjeklockorna att ringa
 Och kommer att hålla Din själ brinnande.
 Å, den brinner nu i mitt hjärta,
 Å, ära vare Hans Namn,
 Jag är så glad att jag . . .

Skaka nu hand med någon framför, bakom och runt
 omkring:

Å, en av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem, Halleluja!
 En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

En av dem, en av dem,
 Jag är så glad . . . ? . . .
 . . . en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem, Halleluja!
 En av dem, en av dem,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

¹⁹⁰ Vad är den här gammaldags religionen? Den började *här*
 borta, och den droppar hela vägen fram igenom av Jesu Kristi
 Blod. Oj, oj! Å, så glad jag är för Evangeliet! Å! Å, jajamensan!

Det droppar av blod, ja, det droppar av blod,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod,
 Blodet av lärjungar (martyrer, hela vägen), som
 dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod.

Vilket slags Evangelium är Det nu? Liksom Det började vid
 Pingsten, ser Ni.

Den förste, som dog för denna Den Helige
 Andes plan,
 Var Johannes Döparen (Ser Ni, han tog emot
 Det i sin mors moderliv, som Ni vet.) . . . dog
 som en man.
 Så kom Herren Jesus, de korsfäste Honom,
 Han predikade, att Anden skulle frälsa
 människorna från synden.

Det fortsatte att droppa av blod, ja, droppa av
 blod,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod,
 Blodet av lärjungar, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod.

Man kunde inte organisera Det! Hm-m!

Där var Petrus och Paulus, och Johannes den
 gudomlige,
 De gav sina liv, så det här Evangeliet kunde få
 lysa.
 De blandade sitt blod med de gamla
 profeternas,
 Så Guds sanna Ord kunde ärligt berättas.

Det fortsatte att droppa av blod, ja, droppa av
 blod,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod,
 Blodet av lärjungar, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar
 av blod.

Där var själar under altaret, som ropade: "Hur
 länge?"
 Innan Herren ska straffa dem som gjort fel.
 Men det ska bli flera, som ger sitt livs blod
 För detta Den Helige Andes Evangelium och
 dess mörkröda flod.

Det fortsätter att droppa av blod, ja, det droppar av blod,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar av blod,
 Blodet av lärjungar, som dog för Sanningen,
 Detta Den Helige Andes Evangelium droppar av blod.

¹⁹¹ Från och med Pingsttiden, nu, och Pingstens martyrer nere i Efesus-församlingen, fram in i Pergamus, fram in i Tyatira, över in i – till Sardes, i den Efesiska . . . Rättare sagt, den Filadelfiska och vidare in i den Laodiceiska. Och vad vi nu . . . Vad hände här nere? Som Bibeln säger, kom allting in, och det här vilddjuret skulle uppstå i Förenade Staterna.

¹⁹² Kommer Ni ihåg synen, som lästes upp här 1933? Jag skulle . . . Kyrkan var inte ens byggd. Visste inte, vad en syn var, kallade det för en "trance". Jag var bara en ung baptistpredikant, och vi var . . .

¹⁹³ Hela mitt liv såg jag de här synerna, och jag ska be vem som helst att stå upp och säga, om en enda av dem någonsin slog fel. Nej, det gjorde de aldrig. Det kan inte! Förstår Ni? Det kommer inte att göra det!

¹⁹⁴ Och då jag nu började söndagsskolan föll jag i trance. Vi hade den här borta i det gamla frimurarhemmet, Charlie Kerns ställe, en liten grupp av oss. Och jag såg, hur den här president Roosevelt ledde världen till ett världskrig. Förutsagt! Jag sa: "Och det finns tre ismer: nazismen och fascismen och kommunismen." Jag sa . . . (Hur många här inne kommer ihåg det?) Jag sa: "Håll Era ögon på kommunismen, det kommer att leda dit in, alltsammans." Jag sa: "Etiopien, Mussolini kommer att gå till Etiopien, men han kommer att misslyckas." Och jag sa: "Vi kommer till sist att gå i krig med Tyskland, men", sa jag, "Tyskland kommer att vara befäst i, i en hel massa betong." Elva år innan Maginot-linjen byggdes, elva år.

¹⁹⁵ Jag sa: "Sedan efter kriget . . . Vi kommer till sist att vinna det. Och då kriget är över, kommer det att ske, att vetenskapen kommer att uppfinna stora ting." Och jag sa: "Då de gör det, kommer de att göra en bil, och bilarna kommer hela tiden att bli lägre." (Ni vet, hur de såg ut '33.) Sedan, sa jag nu: "De kommer att bli lika ägg, se ut som ägg. För jag såg på en bilväg, en stor huvudväg, hur en bil gick nedför vägen, som inte hade någon ratt i sig. Den styrdes av en kraft." De har den just nu.

¹⁹⁶ Jag sa: "Under den där tiden . . . Nu tillåter de kvinnor att rösta. Och kvinnorna, i omröstningen kommer de till sist . . ." Jag sa: "Den här nationen är en kvinnans nation, den betecknas av en kvinna. Den är en kvinna hela vägen fram genom profetian, överallt, och nummer tretton överallt i profetian." Och jag sa:

”Det är en kvinnas land, hon har sina friheter här. Och hon kommer att ruinera det, hon är världens ruin.”

197 (Och, Roy, jag fick Ditt brev om det där, den där mäktiga kvinnan som. . . ”Vartenda kriminalfall. . . Vi har. . . Jag har röntgenundersökt det nu, kom fram till: vartenda kriminalfall, som någonsin begicks i de här Förenta Staterna, det fanns en kvinna bakom det.” Det är exakt riktigt. Det är omoraliska kvinnor, ser Ni, osv.)

198 Så då sa jag nu: ”Det kommer att vara vid den tiden, under den där tiden kommer kvinnorna att få lov att rösta, och de kommer att välja fel person.” De gjorde det i det här senaste valet. Det är riktigt. ”Vilket kommer att sätta igång bålverket. Under den tiden kommer det att ske, att – att det kommer att uppstå en mäktig kvinna i Förenta Staterna, hon kommer att vara vackert klädd,” och jag satte inom parentes: ”(kanske den katolska kyrkan).” Förstår Ni? ”Som kommer att ta ledarskapet över makten, besegra de andra i Förenta Staterna. Hon kommer att vara vacker att se på, men hon kommer att vara så grym i hjärtat hon kan vara.”

199 Jag sa: ”Sedan tittade jag igen, och jag såg Förenta Staterna bara sprängt i stycken. Det fanns ingenting kvar av det.”

200 Och jag förutsade då: ”Det här, nu, det var SÅ SÄGER HERREN.”

201 Och tänk! Fem av de där sju förutsägelserna har redan skett.

202 Att kyrkan skulle ta makten, den katolska kyrkan. Och att ändens tid skulle komma.

203 Och jag sa: ”Jag såg, att det såg ut som det var stumpar, som brann, klippor som sprängdes ut, och hela Förenta Staterna såg bara naket ut, låg så där, så långt jag kunde se, där jag stod.”

204 Och jag sa: ”Jag förutsäger, enligt sättet som tiden rör sig på, att det kommer att vara någon gång mellan det här året '33 och '77.” Och det kommer att vara tvunget att tränga sig fram väldigt hårt för att komma igenom dit.

205 Och vi sitter på en kruttunna, vänner. Allting är färdigt.

206 Å, men vår käre himmelske Fader, som lovade, som lovade! Är det inte underbart att vara en Kristi tjänare? Alla de sakerna som Han lovade! Och tänk, vi har förmånen. Han lever just här. Han är precis hos oss nu, känner till varenda hjärtas varenda hemlighet, vet allting om en. De där lågande eldarna går rakt igenom våra hjärtan, vet allting om oss, älskar oss.

207 Och är Ni inte glada för att få vara i den där lilla minoritetsgruppen ikväll, som bevarar Tron? För det var Hans Bud: ”Frukta icke, lilla hjord, det är Er Faders goda vilja att ge Er Riket. Och om inte det här arbetet skulle förkortas, skulle det inte bli något kött frälst.” Ser Ni, vi är precis vid ändens tid.

208 Pingstvännerna håller på att svalna av, ljumma, utspydda ur Guds mun.

209 Bara en pytteliten grupp, som är utdragen här, bara några få, men i den kommer det att komma: ”Se, brudgummen kommer!” Och då det gör det, kommer varenda en av de här väkterna, varenda väkt av de här väkterna, att. . . Kom ihåg, det är sju väkter av dem. Och vi är precis i *den här* sista väkten. Men varenda en av de där jungfrurna bakifrån *här* steg upp. Amen! Å, vad var det? Samme Helige Ande.

210 Så då församlingen har gått in. . . Liksom vi tog i söndags kväll, då Josef skulle göra sig känd för Israel, sina bröder, skickade han iväg sin brud, allting, och skickade tillbaka dem till palatset. Och han stod ensam tillsammans med judarna och sa: ”Jag är Josef, Er bror.”

211 Satte det raka vägen till Skriften, där de sa, att de skulle ha en sorgedag, och vartenda hus skulle sörja för sig självt.

212 De sa: ”Var fick Du de där ärren?”

Han sa: ”I händerna på. . . ”

”I Dina händer?”

Han sa: ”I mina vänners hus.”

213 ”De, som genomborrade Honom, ska se på Honom.” Och där står Han, Josef.

214 Han sa: ”Var inte. . .” Liksom Josef sa: ”Var inte arga på Er själva, för Gud gjorde det för att bevara liv.” Vad? Församlingens, hedningarnas liv, ”För Hans Namns skull, ett folk ifrån hedningarna.”

215 Å, vi är vid änden, mina bröder. Vi är här! Välsignat vare Herrens Namn! Låt oss sjunga den här fina gamla sången, som pingstbröder och -systrar, tillsammans! Nu säger Du: ”Nja, jag är baptist.” Men om Du har Pingstvälsignelsen, är Du pingstvän. Mmm. All right. All right:

Välsignat vare det band som binder

Våra hjärtan i kristen kärlek!

Besläktade sinnens gemenskap

Är lik den där där ovan.

216 Lyssna nu, vänner! Om det finns någon här ibland oss, som om det någonstans under livets resa har kommit in litet bitterhet i Ditt hjärta, (Hör på mig!) få ut den därifrån nu! Få ut det där, låt aldrig någonting. . .

[En syster talar ett annat tungomål. Blankt ställe på bandet. En broder ger ett budskap. – Utg.]

Amen.

[En broder talar ett annat tungomål och uttyder sedan. – Utg.]

Amen. Amen.

217 Herre Jesus, vi tackar Dig för de här budskapen. Det rör oss, Herre, att veta, att vi inte har undandragit oss utan har bevarat tron. Å, jag ber, Gud, att Anden ska fortsätta att stanna kvar i församlingen. Håll oss nära varandra, Fader! Håll oss hos Dig! Och vandra ibland oss, Herre, i denna sista ljusstaks-tidsålder, som vi lever i! Var vårt Ljus! Lys fram över oss i denna sista stora mörkrets tid, Herre, för vi inser, att *ljusstake* och *stjärnor* talar om "mörker"! Och Herre, vi är glada, för att vi är Ljusets barn, som vandrar i Guds Ljus. Vi är inte jordbundna till de här sakerna, som hör jorden till, utan vi är Dina barn. Så vi tackar Dig för de här sakerna.

218 Vi tackar Dig, för att Du sände de här budskapen som bekräftelse på Ditt Ord. Må Du alltid vara ärad hos oss, Fader! Må Du bevara oss ifrån all jordens bitterhet! Bevara oss helgade, så att våra liv kommer att vara äkta och rena och heliga inför Dig! Låt Jesu Kristi Blod göra detta för varenda en av oss, Herre! Ta bort det ifrån oss, om det alls finns någonting, som inte är rätt! Ta ifrån oss det, Herre! Det här är rannsakingstidernas stund.

219 De här mötena är till för det ändamålet, att rannsaka våra hjärtan. Du sa, att de där eldslågorna i Dina ögon: "genomsökte och lärde känna det, som härskar i hjärtat." Du gör förvisso det, Fader. Och svarar oss och säger sedan till oss att göra . . . Hålla oss redo, för att stunden håller på att komma.

220 Å, så vi tackar Dig för det här, Fader! Vi ska göra detta med allt, som är i oss genom Din nåd. Amen.

221 Å, älskar Ni inte Honom? Om det nu skulle finnas någon främling ibland oss, så är det så där det var i begynnelsen. Då Jesus var här på jorden, sa Han, då någon frågade Honom om ett äktenskaps- och skilsmässofall eller någonting, sa Han: "Det var inte så från begynnelsen." Måste gå tillbaka till begynnelsen.

222 Så om begynnelsen var en Pingstförsamling, och Han är Vinträdet, vi är grenarna, varenda gång som det där Vinträdet frambringar en församling, kommer det att vara en Pingstförsamling, en Pingstgren, samma sak som det var i begynnelsen (Förstår Ni?), varenda gång. Nu kan man ju ympa in andra grenar i det, och de kommer att bära sin frukt. Man kan ta en – ett apelsinträd och sätta en citron på det, den kommer att bära citroner och leva av apelsin-livet. Sätt en grapefrukt vid sidan av den, så bär den en grapefrukt, för den är en citrus-frukt.

223 Så de här organisationerna, samfunden osv., som har satts fast där, kallas för kristna, de kan leva av det kristna livet. Det är exakt riktigt, men de kommer att bära samfunds-frukter. Det är riktigt. För de sitter fast, så där. Men om den där grenen själv någonsin frambringar en . . . Rättare sagt, om det där Vinträdet någonsin frambringar en gren, kommer den att vara . . . Den kommer att skriva en Apostlagärningarnas Bok efter sig. Det är

exakt riktigt. För det var det, som skedde första gången. Varena gren det frambringar självt, kommer att ha apelsiner, varenda en. Och Bibeln har talat. Den hade tolv grenar på sig.

²²⁴ Å, jag är så glad för att få leva under den där grenen, är inte Ni det? Jajamensan. Å, det är underbart.

²²⁵ All right, kom ihåg imorgon kväll nu, med Fila-... Med Sardes tidsålder. ...?... Den lutherska organisationens tillkomst, Martin Luther ...?...

TYATIRAS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1208

(The Thyatirean Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska torsdag kväll den 8 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org